38. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. SZEPTEMBER 30.

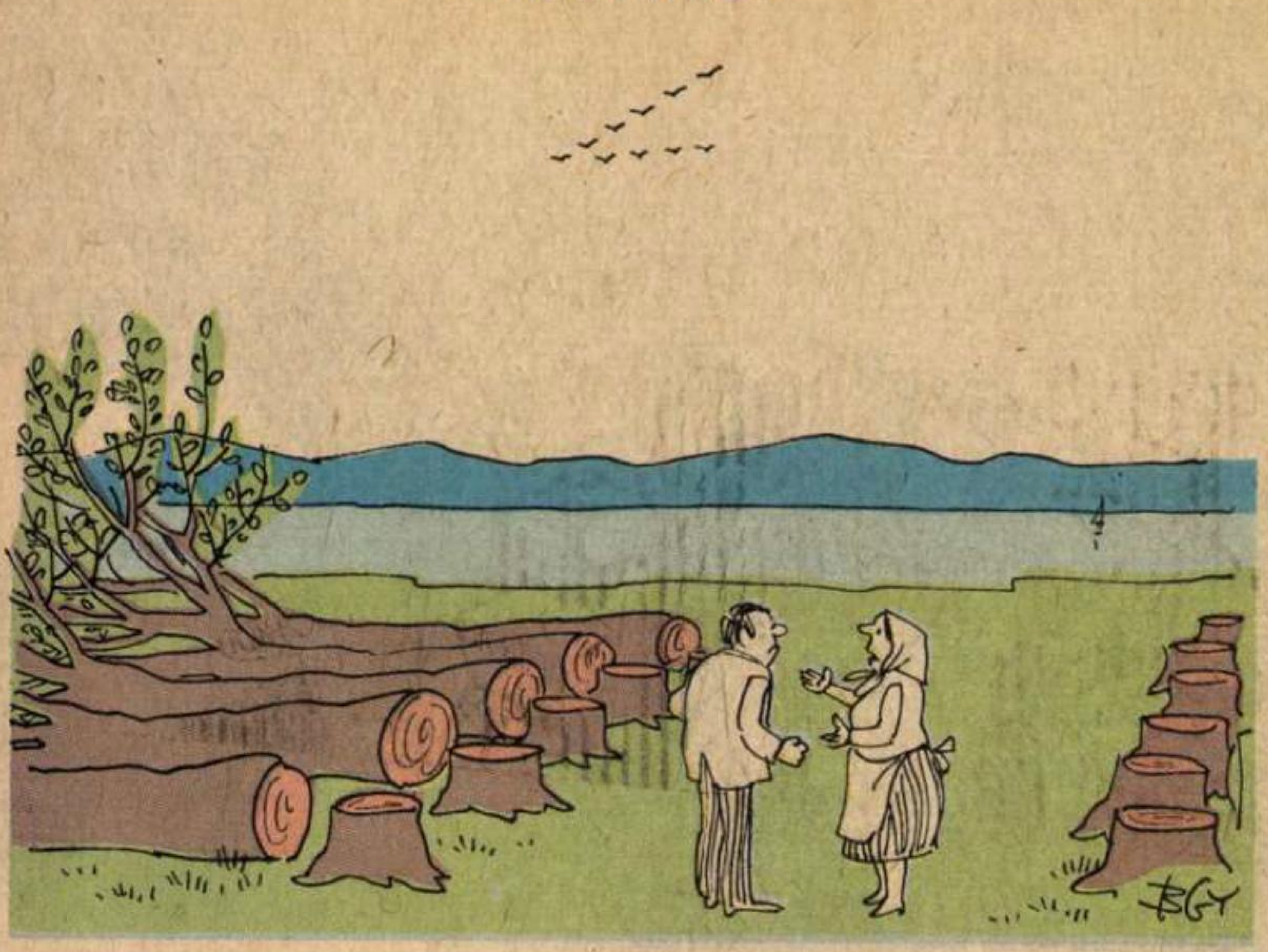
Ludas Matyi

SZÜRETELŐ DIÁKOK

– Na ugye, hogy jobb bort inni, mint szipózni?

VÉDETT FASOR

– Sajnos, tavaly elhunyt az a bácsi, aki védte...

Betevő kitevő

Nézem a televízió Felkínálom című menedzserműsorát a szokásos koraéji órán, és lám, nem hiába. Egy nyugdíjas pékmester mutatja be tudományát. Ez nem kevesebb, mint néhány önhibáján kívül jobb(?)létre szenderült kenyérdarabka életrecsókolása. Szimpla kis művelet, a berendezést sem ilyen-olyan számítógép, elektronika vezérli, nem ám: egyszerű villamos főzőlap, rajta mezei zománcozott lábas. Valamiféle csodafolyadékot töltöttek az aljára, fölötte apró állványon a végelgyengült, ám derülátó kenyérszeletkék. Mutatják, láthatja akárki, száraz mind az eszemadta, amint az a nagykönyvben írva vagyon, mármint hogy hogyan nem szabadna. Három-négy perc, ennyi kell, mire a Phoenix-kenyér poraiból újjáéled. Start, óra indul.

Van idő, közben megtudhatjuk, noha a kísérletekhez ideális négy-ötnapos kenyér beszerzése nem könnyű, csüggedni kár volna, a szokásos félöreg fajtából otthon könnyen kreálható príma matuzsálem. Egy-két nap játszi, elsőfokú önmegtartóztatás legföljebb, egyszerűen nem szabad idő előtt megenni. A kereskedelem mindenesetre sokat tesz a kenyértörésért, egyes üzletekben 25–30 dekányit le sem vágnak, félkilónál kezdődik a kenyér (?), ami megmarad, a kis háztartásokban már vidáman ránkszárad. Nyersanyaghiány nem fenyeget, mindig lesz friss szárazkenyér, a statisztikák bíztatóak, a megvásárolt mindennapi 13–14 százaléka masíroz a hulladékba.

De már kész is a kísérlet. A terméket alkalmi zsüri dicséri, íze, állaga, még az illata is, akár a friss kenyéré. (Vagyis jobb, mint új korában.) Kamera mutatja: a száraz kontrollkenyér, ha morzsolják, bezzeg a legmagasabb hazai színvonalon morzsálódik, inkább százszor dobjanak meg kővel, mintsem ezzel vissza, egyetlen alkalommal. Nosza, bíztatnak, kapjuk el a veszett fejsze nyelét, mások helyett (akiket ezért fizetnek), magánszorgalomból használjuk legalább mi az eszünket.

Így igaz, ez az újjáélesztés valóban okos módszer. A hozzávalók közül egyedül a kenyér drága. (No, nincs vész, csupán a népgazdaságnak. Egyszerű a képlet: forint a sokadik hatványon, betevő a kitevő.) A csodafolyadék? Tiszta víz, H_2O, közönséges. Az is van bőven.

Egyelőre...

Münz András

Szalon az aluljáróban

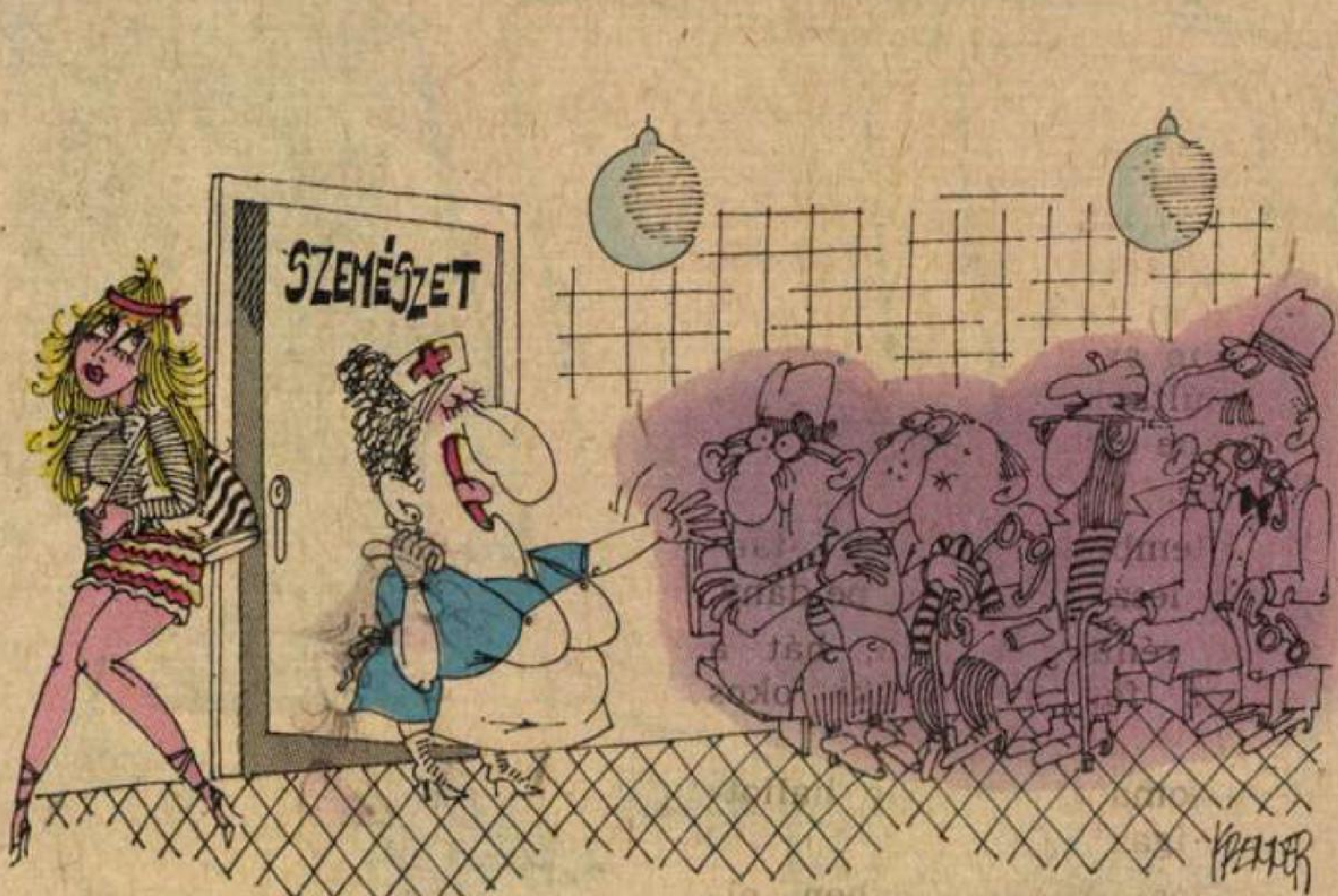
Újabb lépést tettünk a nemek egyenjogúsításában: egyes illemhelyeken már a férfiaknak is fizetniök kell, akármilyen kis dolguk is akad ott. A sok évtizedes kiváltság megszüntetésére néhány kisvállalkozó vállalkozott. Budán, a Batthyány téri aluljáróban „Toalett Szalon"-nak keresztelte el üzemét a bérlő, ezt az elegáns nevet nagy tábla hirdeti, a helyiséget szépen berendezte, még zuhanyozó is van, de ennek használata nincs benne az 1, illetve 2 forintos beléptidíjban. És reggel 5-től este 11-ig tart nyitva. Úgy, hogy ez egy nagyvárosi kisvállalkozás. De ami a legfőbb: szükségéhez nem fér kétség.

Mert hogy ki mire vállalkozik, az a szolgáltatások szükségesége szempontjából nagyon vegyes képet mutat. Szinte gombamódra alakultak társkereső szolgálatok és családvédelmi kisvállalkozások (az egyik, amely azt hirdeti, hogy a katalizátor szerepét kívánja betölteni a házaspároknál, 250 forintot kér 1 darab beszélgetésért, ami már kellő ok lehet egy családi veszekedésre) és népszerű ágazat a kisvállalkozásokat segítő kisvállalkozás – ezek szaporodása azt jelzi, hogy a jogszabályokban eligazodni, a kisvállalkozást, majd az adminisztrációját megszervezni nem gyerekjáték. És nem vitatom a társkeresők meg a családvédők létjogosultságát sem – csak arra leszek kíváncsi, hogy ennyi ezekből hosszabb távon hogyan él meg – de hol vannak a háztartási gépjavító, a villany-, a vízvezetékszerelő és ehhez hasonló tevékenységet vállaló kisvállalkozások? Ezek száma eddig jóval kevesebb a kelleténél és ilyen kisiparos sincs elég. Ugyanakkor többen is szerettek volna játékkaszinót nyitni, hogy konkurrenciát csináljanak a Hiltonban működő KFT-nek, amely pedig éppen nemrég hirdetés útján reklámpropaganda ügyintézőt keresett. Amiből arra következtetek, hogy a rulettre áhítozó külföldiek azért nem állnak hosszú tömött sorokban a kaszinó ajtaja előtt. Az egyik kisvállalkozó magyar állampolgárokat is engedett volna játszani – valutával! Sokan tehát álmokat kergetnek, mi pedig továbbra is hajkurászhatjuk a szerelőket...

És még a Batthyány téri Toalett Szalon is ritkaság. Nem vagyok szalonforradalmár: nem szalonhálózatot sürgetek, a szaloniparos kezdeményezéséből a kora reggeltől késő estig tartó „üzemeltetést" tekintem a legfigyelemreméltóbbnak. Ám a Váci útról, vagy Kispestről senki sem fog elszaladni a Batthyány térre a Toalett Szalonba, amelynek bérlője egyébként korábban vendéglátóipari üzletvezető volt, azaz végeredményben az ellátási folyamat egyik pontjáról helyezte át magát a másikra. Mert hátha ebből is lehet aranyat csinálni.

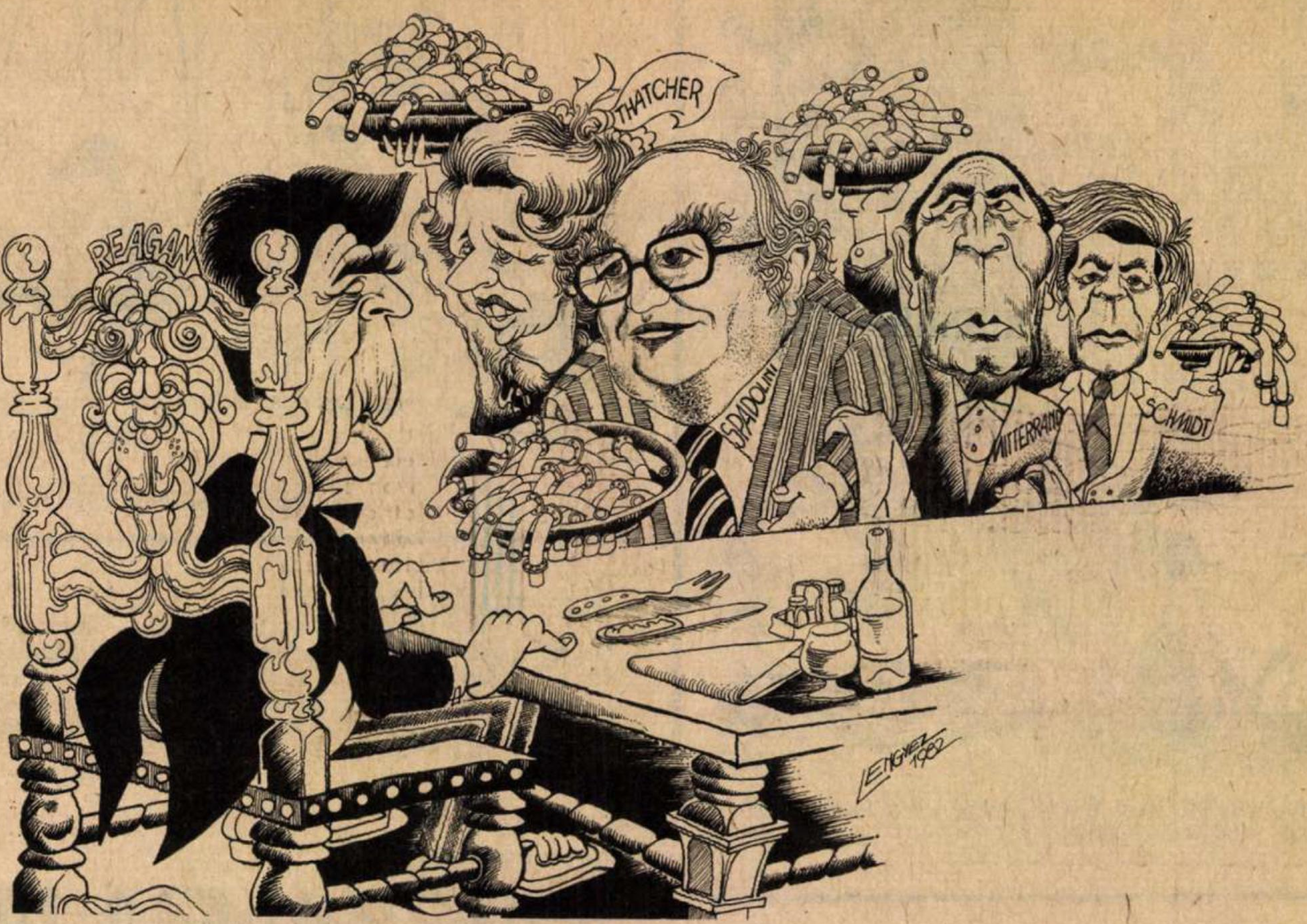
Földi Iván

ÚJBÓL ITT A MINI

– Már csak ez hiányzott, az összes öregúr itt ül új szemüvegért.

NYUGAT-EURÓPAI MENÜ

Ezt már hallottuk...

Mivel divat a lélek, kénytelen voltam felfedezni, hogy nekem is van. El is zavartam rögtön a boltba, hozzon valami fennköltet ötért, de szép legyen ám, mondja meg, hogy betegnek lesz. Jó sokára jött vissza, lógott az orra, fennkölt már nem volt egy szál sem, az Írószövetség meg a KISZ mind felvásárolta. Csak egyetlen zacskós-közhely maradt a hűtőpulton, az is buggyant, hogy: „Az élet utánozza a művészetet".

Ráhúztam egyet a lelkem fenekire, a sarokba térdepeltettem, én meg keserves kínok között tűnődni kezdtem. Itt van a tévé, most nyakra-főre ismétli a régi műsorait. Takarékosság. Megspórol magának egy csomó dohányt, a nézőknek meg egy csomó fáradságot. Nem kell új átkokon törni a fejüket, az ismétléskor is mondhatják ugyanazt, amit a bemutatón. Aztán feltűnt nekem, hogy mostanában az élet is gyakran ismétel. Múltkor például mit vág a szemembe egy intelligensnek álcázott ürge.

— Szeptemberre minden tankönyvből lesz elegendő példány.

Valami rémlett nekem, hát a komámhoz fordultam, aki okos ember.

— Te komám, ezt már hallottuk, nem igaz?

— Világos. Minden évben eljátsszák nekünk. Ötrészes műsor.

— Szerkesztette Buzáné Fábri Éva?

— Nem.

— Akkor nem láttam.

— Egy: az ürge bejelenti, hogy szeptemberre lesz elég tankönyv. Kettő: szeptemberben bősz atyák és tajtékzó nagyatyák pofozzák egymást a könyvesbolt előtt. Három: a gyerekek a kezükön tanulgatják a magasabb matematika rejtelmeit, tízig. Négy: a lábukon húszig. Öt: az ürge magas kulturális kitüntetésben részesül.

Lenyeltem. Ez is takarékosság. Minek mindig új macerákat kitalálni, amikor a régin is boszszankodhat az ember. Aztán egyszerre a következő hangzik el:

— A tapasztalatokat hasznosítani fogjuk. Most négy évünk van, nyugodtan készülhetünk a következő világbajnokságra. Tiszta lappal indulunk.

— Te komám — mondom én —, már ezt is hallottuk, ugye?

— Hallottuk, hallottuk, de ezt a műsort csak négyévenként ismétlik.

— Miért olyan ritkán?

— Négyévenként rendeznek új világbajnokságot.

— És mindig tiszta lappal indulunk?

— Mindig.

— Akkor már annyi tiszta lapunk van, hogy Dunát lehet vele rekeszteni. Ha ezt a sok tiszta lapot átküldenénk a nyomdába, szeptemberre lenne minden tankönyvből elegendő példány.

— Légy erős — mondja a komám. — Nemsokára megismétlik a „Hó-show"-t is.

— Az meg micsoda?

— A Közterületfenntartó kacagtató műsora. Bejelentik, hogy felkészültek a télre. Minden őszszel eljátszák.

— És? Felkészülnek?

— Persze. Vesznek egy kiló sót és ígérnek egy százast Szent Antalnak. Intézze el, hogy az őszre rögtön a tavasz jöjjön. Aztán jön a gyümölcstermelők derűs vetélkedője. Na, azt legalább felváltva ismétlik. Páros években: „Itt az alma, hol a láda?", páratlan években: „Hol az alma, itt a láda!"

Na, nem telik bele három nap, egy tekintélyes illető máris közli velem, hogy:

— Jövőre egy lyukkal beljebb kell húznunk a nadrágszíjat.

— Te komám — mondom —, ezt is hallottuk már, igaz-e?

— Ne viccelj — azt mondja —, ez a történelmünk leggyakrabban játszott műsora. Ezer esztendeje ismételgetjük. Már Árpád apánk kezdte...

— Hülyeség — mondom én —, akkor még nem is volt nadrágszíj.

— De lyuk az volt! Aztán megismételte mind a három Endre, mind a négy Béla, mind az öt László. Hogy az Anjoukról, a Jagellókról, a Habsburgokról és a modernekről ne is beszéljek.

— És mi mindannyiszor húztuk is?

— Húztuk hát.

— Érdekes. Az ördög látott enynyi lyukat. Hiszen akkor már rég kezet kéne fognunk a gerincünkkel. Hogyhogy még mindig maradt bennünk szusz?

— Tudja a jóég, talán gumiból van a nadrágszíj.

Úgy értesültem, hogy a „Kacagó, tarka ötvenes évek" című nosztalgikus musicalt azért nem ismételjük. Sem azt a sokrészes háborús filmet, amit nem sokkal előtte forgattak. Viszont szívesen vennék egy új műsort. Annyi lenne az egész, hogy a pénzügyminiszter feláll és azt mondja:

— Örömmel jelentem: külkereskedelmi mérlegünk ismét jelentős nyereséggel zárult.

Ezt aztán — üsse kő — akár minden évben megismételhetnék.

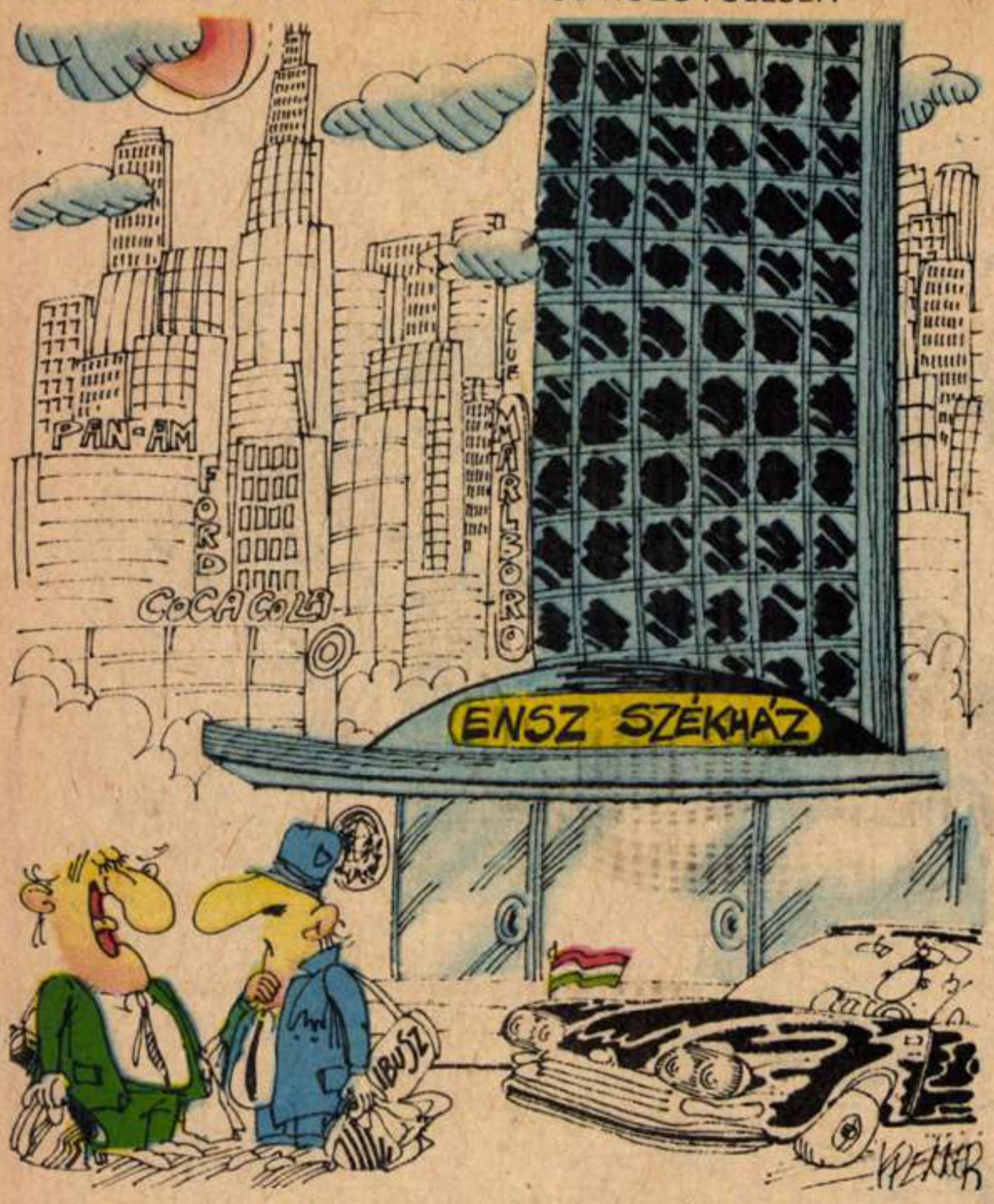
— Nehéz ügy — mondja a komám. — Ilyen műsort nálunk eddig sosem sugároztak.

— Akkor hogyhogy még mindig szolíd kispolgári körülmények között élünk?

— Szamár vagy — mondja a komám. — Hát azért, mert hétfőn nincs adás.

Peterdi Pál

MAGYAR ELNÖK AZ ENSZ-KÖZGYŰLÉSEN

– Szerinted el tudná intézni, hogy szerződéses alapon átvegyük a székház büféjét . . .?

– Megint a múlthavi műsorát ismétli!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Asszonyom — kérdi a bíró a vádlottól —, miért vágta fejbe a férjét a vasalóval?

— Azért, mert már ezerszer megmondtam neki, hogy nekem lágy szívem és engedékeny természetem van, de ő az istennek sem értene egyet velem!

SZILÁNKOK

URBÁNUS LÉLEK

— Egy nagy erdő közepén szeretnék élni, körülöttem mókusok, rigófütty, madárcsicsergés — de azért két-három lépésre ott legyen a Rottenbiller utca is.

KEVÉS AZ ÚTJELZŐ

— Kérdezd meg valakitől, hogy most Pesten vagyunk, vagy Békéscsabán?

ÖRÖKSÉG

— Gondoskodtam arról, hogy ne vesszenek össze az örököseim. Én még életemben elköltöm minden pénzemet.

PÁLYÁZAT

A beérkezett pályaművek tanulmányozása után a zsűri úgy döntött, hogy az I., II., III. díjat nem adja ki, csupán a XII. díjat, egy törhetetlen zsebfésűt, megosztva két pályázó között.

MOZI

Brahovácz meséli:

— A most futó slágerfilmhez vásároltam kétszáz jegyet, és eredeti áron adom el a mozi előtt. Így a jegyüzérek nem tudnak senkit kizsákmányolni.

IGÉNYESSÉG

— Feleségnek jó leszel, de a barátnőimet igényesen válogatom meg.

ORVOS

— Nem jó a közérzetem. El kéne már mennem egy gyermekorvoshoz — mondta Panni, aki mindig fiatalítja magát.

ÜZLETEMBER

— Ha egy lakatlan szigetre kerülne, mi lenne az első dolga?

— Felcsapnék ingatlanügynöknek.

BÜSZKESÉG

A focista büszkén mesélte:

Az edzésen öt gólt lőttem. Igaz, hogy a kapus közben lement egy kávéra a büfébe.

NYEREMÉNY

— Miért élnek ilyen zsúfoltan ebben a lakásban?

— A lottósorsoláson egy azonnal beköltözhető öröklakást nyertünk, és harmincketten játszottunk egy szelvénnyel.

HÁZŐRZŐ

— Nyugodtan ajánlhatom, vegye meg ezt a kutyát. Garantálom, ha tolvajt lát, rögtön nekiugrik.

— Pardon, akkor tárgytalan — mondta idegesen a férfi és elmenekült.

JAVASLAT

Színházi hetilapjaink címlapjukon közölhetnének fényképet a művészvilág döntő fontosságú szereplőjéről, a nézőről is.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

Ny

NYALÓKA

Szegény gyerek olcsó álma:
citromízű, avagy málna.
Mai srácnál mindez sztornó,
álma Svédből egy klassz pornó.

NEW YORK KÁVÉHÁZ

Hitelbe kért kapuciner,
elzsugázott grófi címer,
arany kávébirodalom,
meg a Magyar Irodalom!

NYÚLSZŐRKALAP

Már alig hord ilyet hapsi,
mégse örül szegény tapsi.
Nyúlszőrnek bár bealkonyul,
vadasan még divat a nyúl!

NYOSZOLYA

Nyoszolyának lába reszket . . .
gyúrták hajdan is a szexet.
Jóltáplált nők, forró vágyak,
de voltak is hozzá – ágyak!

HEPIGRAMMÁK

MUNKADAL

Kalákában házat építettünk,
közben többször jó szomjasak lettünk,
így mikorra elkészült a házunk,
nyakig sörös kupakokban álltunk.

FŐMŰSOR

Ez zsarolta, az lelövette,
az nyomozta, ez filmre vette
hogyan tüstént kedik a jog,
én meg bekapcsolva a tévét
kikapcsolódva butulok.

HADIHÍR

Feljebbvalómnak alásan jelentem,
a fegyelem mindenhol egyre vásik.
Ma leengedte a kezét
a laktanya előtti hős szobor,
mondván: egy bronz se tiszteleg
rogyásig.

HARAMÓNIA

A Szép a Jó az Igaz és a Boldog
kézenfogva egy keresztúthoz ért.
Itt előugrott nagy Merretovább
és elkezdődött a szemet fogért.

IDILL

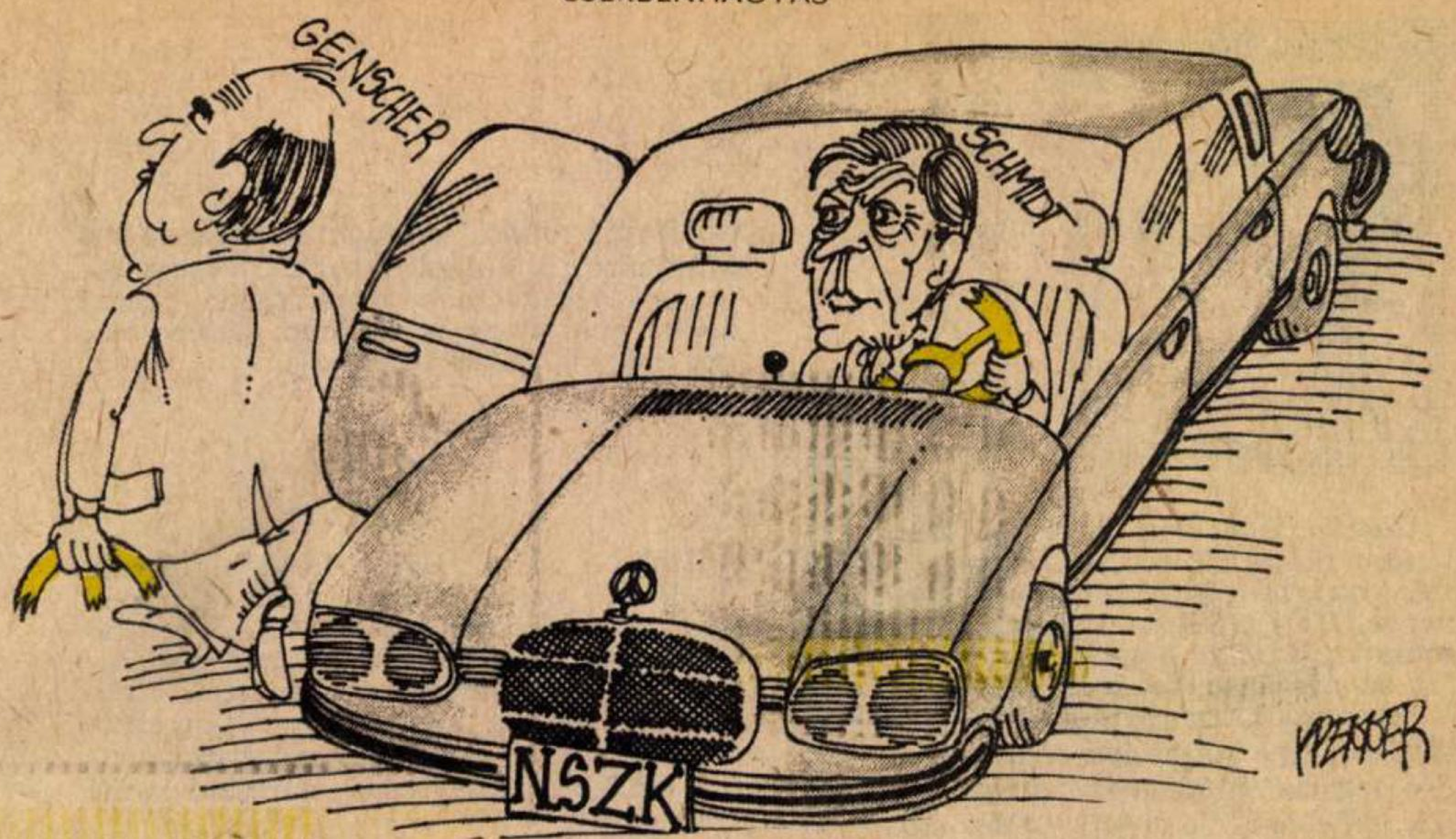
Ez a vidék is csupa báj.
A fákról felrepül a száll,
és vadászokat fáj a táj.

LÓSORS

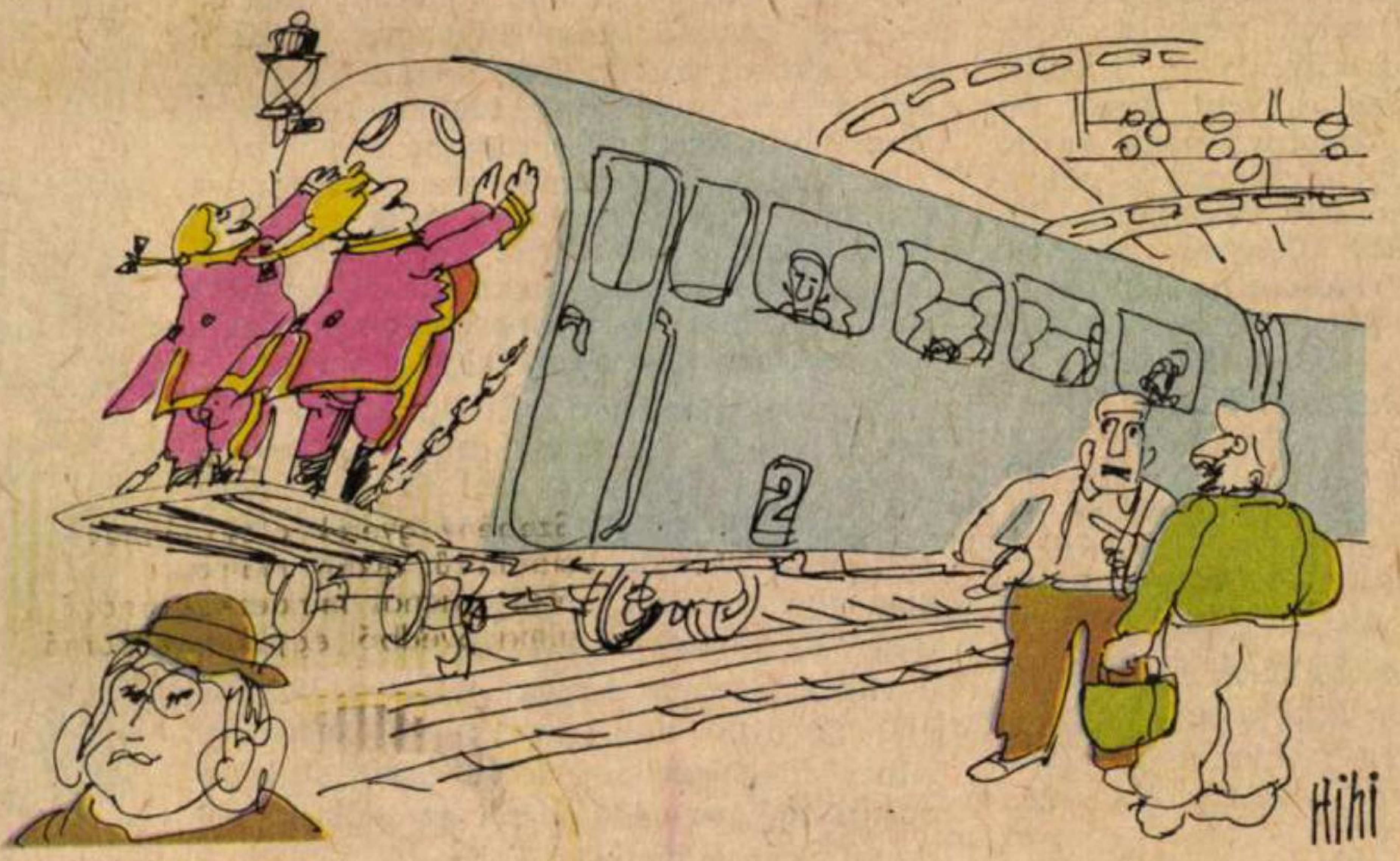
Emlékeiben rétek, büszke vágták,
de megöregedett,
hát virsli-tervszámmá darálták.

Sorbán-Szabó Zoltán

CSERBENHAGYÁS

PUCCOS VONAT

– Na hallod, hiszen kétszerannyiba kerül . . .

nefosz

Amíg átlagban csak heti tizenkét nefosz-panasz hangzott el a tévében, rádióban, vagy jelent meg a képes hetilapokban, senki sem tulajdonított nagyobb jelentőséget az ügynek. Ám a nefosz (nem foglalkoztatott színész) keresett, felkapott téma lett a szerkesztők, riporterek körében. (Az ügyetlenebbek vagy kevésbé igényesek beérték egy-egy kefosz vagy rifosz, azaz keveset vagy ritkán foglalkztatott színész meginterjúvolásával is.) Csakhamar heti huszonnégy, majd heti harminchat alkalommal sírt fel a képernyőn és az újságok hasábjain egy-egy nefosz ajkáról a tiborciáda, miszerint mások bezzeg csordaszám kapják a jobbnál-jobb szerepeket, míg neki egy galambfiókányi epizód sem jut.

Erre már a kulturális kormányzat is felfigyelt és a tőle megszokott határozottsággal és gyorsasággal azonnal intézkedett is.

Elrendelték, hogy minden száz négyzetméternél nagyobb raktárhelyiséget azonnal ki kell üríteni, s ott záros határidőn belül színházat kell nyitni. A színházak számának ugrásszerű megnövekedése átmeneti rendezőhiánnyal járt, de ezt hamarosan leküzdötték. Kézenfekvő volt a megoldás: meg kellett fordítani a kialakult gyakorlatot. A rendezőknek eddig is bevett szokásuk volt, hogy civileket, amatőröket szerepeltettek színészként. Most a színészek is megkapták a jogot, hogy az utcáról, a járókelők közül válasszanak maguknak rendezőt. Nagyobb volt a gond a darabokkal. Bár 222 pesti színház játszotta egyszerre Az ember tragédiáját, s felújították minden múltszázadbeli méltán megbukott művet, egyszerűen nem volt már mit műsorra tűzni. Ezen még az sem segített, hogy Páskándi Géza háromnaponként írt új színművet.

És hiába nőtt a színházak száma, tovább nőtt, sőt: hatványozódott a nefoszok légiója. A kétezredik esztendőben egy keddi estén nagy szenzációval szolgált a tévé: a Stúdió '00 adásában megjelent a képernyőn Déryné Széppataki Róza és a nemzet elé sírta bánatát amiatt, hogy általa érthetetlen okokból már 128 éve nem kap szerepet. Meghalt Kelemen László, oda az igazság! — tette hozzá sokat sejtetően.

A helyzet annyira katasztrófálissá vált, hogy már a politikai napilapok címoldalán szerepelt rendszeresen a PFSZ = a Panaszait Feltáró Színész.

És a ragály kezdett átterjedni más művészeti ágazatokra is. Végh Antal például az utcán és az aluljárókban személyesen árulta a saját kiadásában megjelentetett, Miért nem foglalkoztok velem? című könyvét, amelyhez Mészöly Kálmán írt meleg ajánló sorokat . . .

A kulturális kormányzat érezte, hogy újfent lépnie kell. Még határozottabban, még gyorsabban, még merészebben. Elhatározták, hogy az összes érintettek részvételével tanácskozást tartanak, s kollektíven próbálják kimunkálni, hogyan lehet mindenkiből sofosz vagy efosz, sokat, vagy legalább is eleget foglalkoztatott színész.

A nagy palávert a Duna jegére hívták össze.

Száznyolcvanezer meghívót küldtek szét.

A meghívottak közül senki sem jelent meg. Nem értek rá.

Hatvanezren a színházakban voltak elfoglalva, próbáltak, vagy játszottak éppen.

Hatvanezren filmgyárakban, a szikronban, a reklámstúdiókban szorgoskodtak, vagy országjáró haknin voltak.

Hatvanezren pedig éppen akkor nyilatkoztak a tévé, a rádió, vagy valamelyik lap riporterének arról, hogy bezzeg amíg más csordaszám . . . addig ők egy galambfiókányit sem . . .

Radványi Barna

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és csupa szem, valamint csupa fül vagyok, mert a televízió kulturális folyóiratában a nép kedvence, Hofi Géza nyilatkozik és remény mutatkozik arra, hogy fellebbenti a fátylat az évszázad titkáról: mért vált meg a Mikroszkóp színpadtól? Hazánk lakosságának egy tekintélyes részét ez a kérdés izgatja mindennél jobban, ezt kérdik egymástól a pesti presszókban, a színházak társalgóiban, már engem is megállítottak az utcán ebben az ügyben s pirulva kellett megvallanom, hogy a színháznak és művészének szakításáról pusztán a szakítás fájdalmas tényén kívül jómagam sem tudok semmit. Mért vált meg a Mikroszkóptól? — hangzik el a riporter kérdése és Hofi felel, de annak a bizonyos fátyolnak csak egyik csücskét lebbenti fel; ámbátor rövid a válasz, de sokat mondó: nem barátsággal váltak el (mint ahogyan Marton Frigyes az Esti Hírlapban nyilatkozta), hanem békével. Ebből a válaszból könnyen kiszámítható, hogy Marton és Hofi összeveszett egymással, de tettlegességre nem került sor. Most már csak azt kéne tudnunk, hogy min vesztek össze. Ezt azonban kettőjükön kívül jelenleg még senki sem tudja. Úgy hírlik, hogy Marton Frigyes a konfliktus történetét részletesen írásba foglalta s az iratot az Országos Levéltár széfjében helyezte el azzal a kikötéssel, hogy a borítékot csak 99 év múlva, tehát 2081 őszén lehet felbontani. Addig tehát várjunk türelemmel.

Hofi egyébként már mint a Magyar Televízió főmunkatársa nyilatkozott, hivatali szobájának karosszékében ülve, ami — elevenségét ismerve — meglehetősen furcsán hatott s — kitűnő színész lévén — el is játszotta, hogy ez a pozitúra mennyire idegen tőle. Nyilatkozatának második felében elmondta, hogy az év legnagyobb kulturális eseményének, a szilveszteri tévéműsornak az előkészítésén dolgozik. Ennek részleteiről közelebbit nem árult el, csak annyit, hogy munkájában Róbert László, Ipper Pál és Hajdú János lesznek a segítségére. Mindhárman külpolitikusok. A világ jelenlegi helyzetének ismeretében joggal állíthatjuk, hogy a tévében szilveszterkor nagy kacagás ígérkezik.

Ülök a tévé előtt, szombaton este 20 óra 05 perckor. Ez a perc az országos kikapcsolódás kezdetének időpontja. Akik a soron következő hét műsorát tanulmányozzák, legelőször azt nézik meg, hogy mi lesz a műsor szombaton este? Milyen műsor segítségével kapcsolódhatunk ki a hétköznapok fárasztó munkája után?

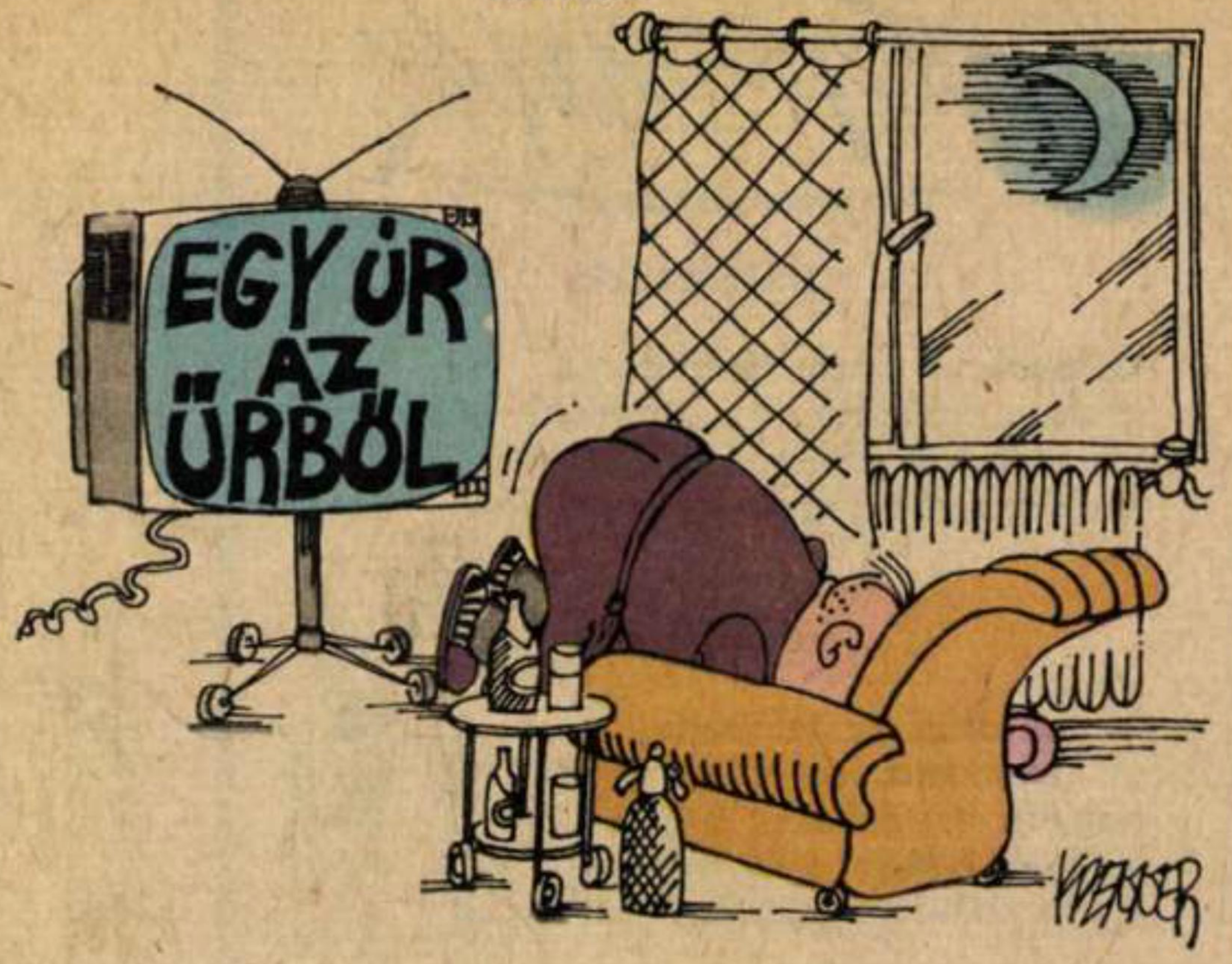
Nos, ezen a szombat estén, ebben a kiemelt időpontban cirkuszműsor veszi a kezdetét. Szép példáját mutatja ezzel a műsorszerkesztőség a takarékosságnak, amit — sok beszédből, cikkből tudjuk — nem szabad szem elől tévesztenünk, ha életszínvonalunkat tartani akarjuk. Egy cirkuszműsor (erre szakértelem híján is esküdni mernék), nagyon olcsó portéka, aki cirkuszfilmet vesz, annak — miként a fáma tartja — csak a filmet tartalmazó dobozt kell megfizetnie. A cirkuszfilm nagyon praktikus dolog, mert időtlen. Nem lehet megállapítani róla, hogy tavaly készült-e vagy ötven éve.

Ötvenet mondtam? Mondhattam volna hatvanat is. Mert már pendelyes gyermekkoromban is, amikor — családi kapcsolataim révén — állandó látogatója voltam a városligeti Barokaldi cirkusznak, ugyanezeket a mutatványokat láttam. Ugyanígy ugrált az ugrócsoport, ugyanígy lengett a trapézművész, ugyanígy dobálta buzogányait a zsonglőr. Nincs még egy művészet, ami annyira változatlan maradt volna az idők folyamán, mint a cirkusz.

Ülök a tévé előtt s nézem a lovacskákat, akik (igenis „akik"!) körbe-körbe loholnak a porondon. És újra gyermeknek érzem magamat. S még a számat is eltátom, amikor az idomár lova pontosan arra a zenére táncol, amire hatvan éve táncolt. Ennek a zenének a ritmusa ugyanis pontosan egyezik a ló lépteinek természetes ritmusával. Erre a muzsikára még egy süket paci is táncolni tud.

Tabi László

KRITIKA

KÁGÉESZTÉKA

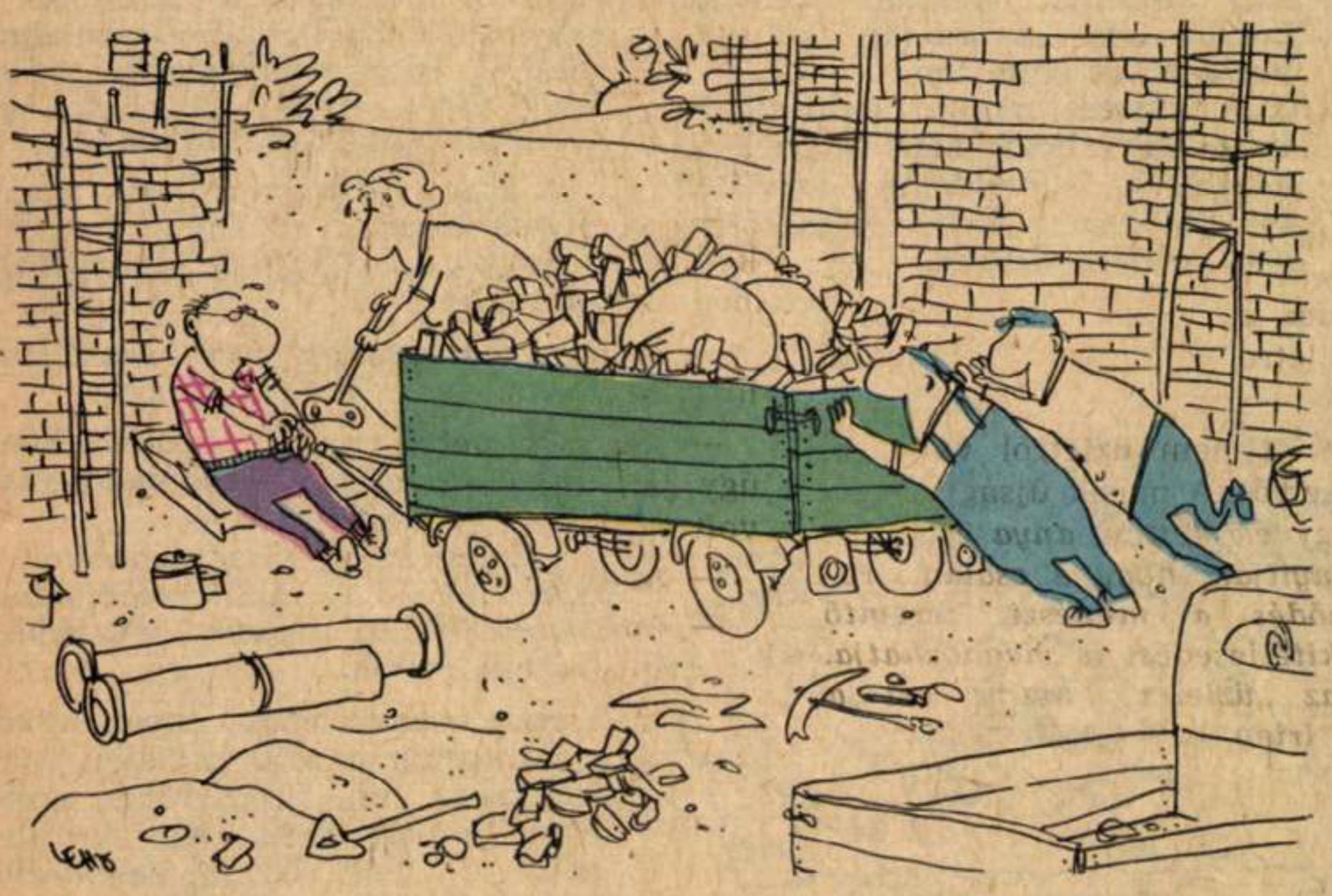
– Nincs jó hatással a betegeinkre, hogy olyan szép kórházat mutogatnak a csehek abban a filmsorozatban!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Pincér, kérek egy bifszteket.
– Milyen körítéssel?
– Csak egy szimpla bifszteket. Az asztal lába alá akarom tenni, hogy ne himbálódzzon.

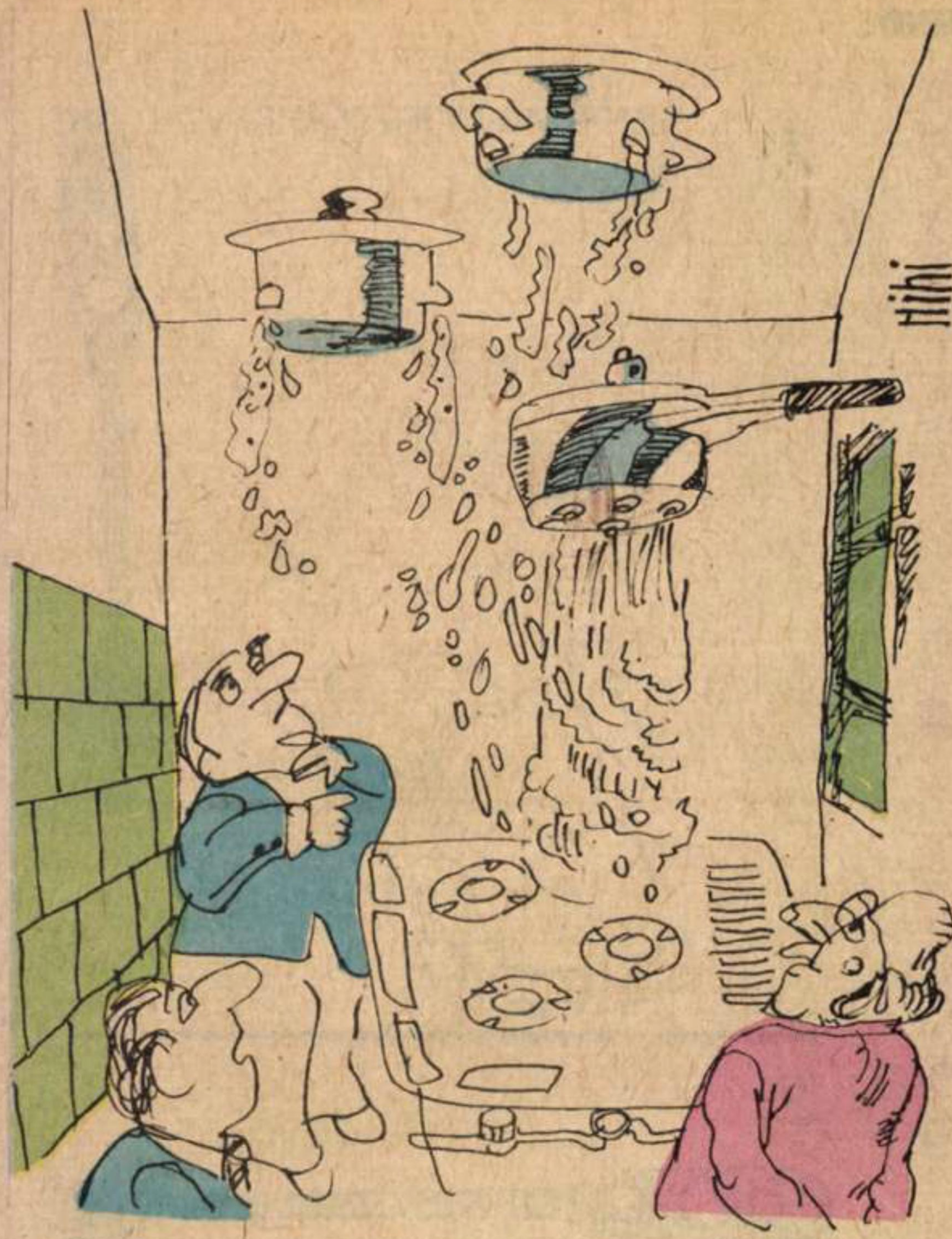
„LEG"-EK

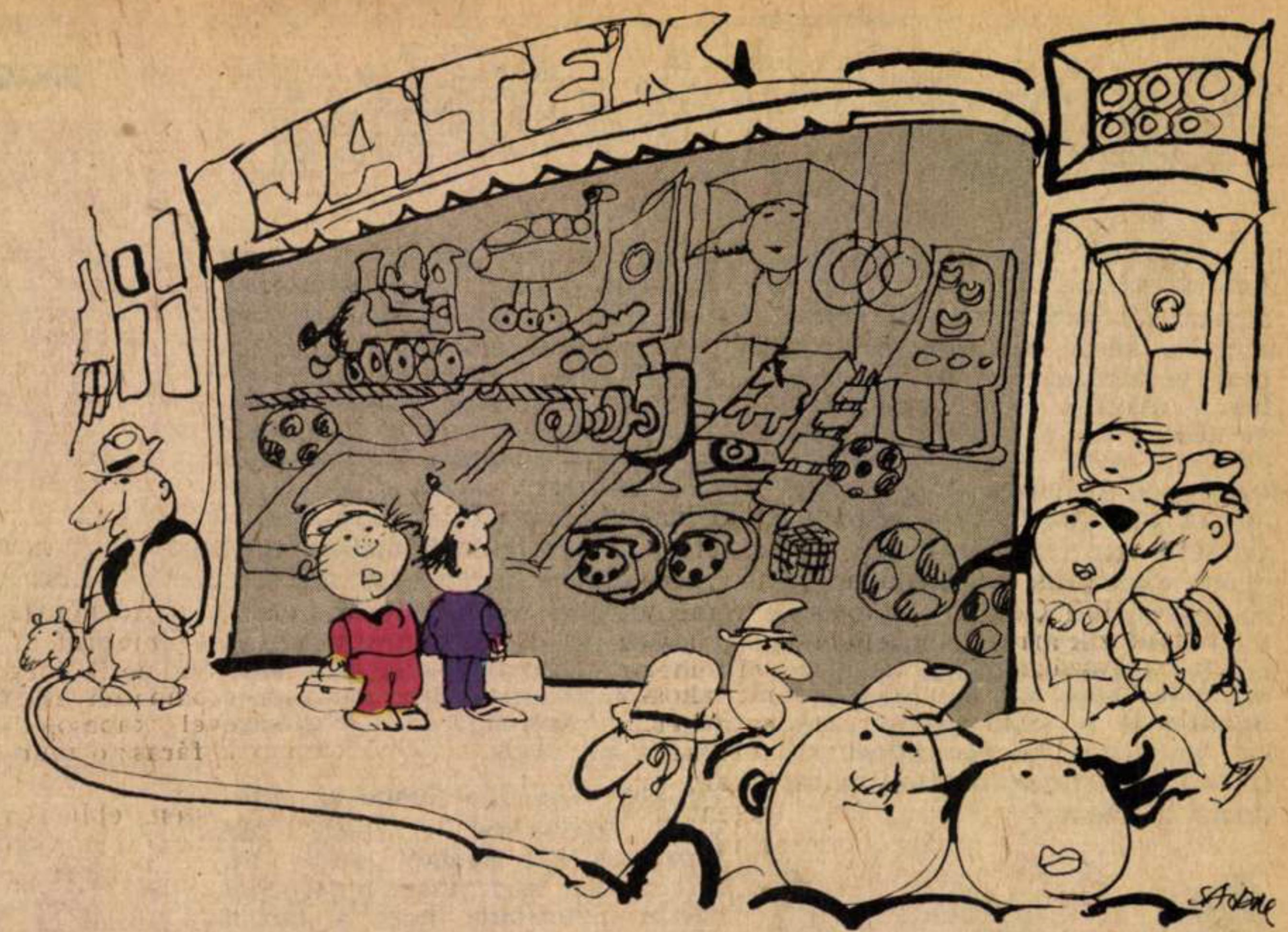
– Amíg nincs lakásunk, én nem érek rá vonatokat huzigálni, mint az amerikai tévében!

– Csak nem akarja elvenni ezt a bomba jó nőt ilyen magas vérnyomással?!...

– Nem hiszem, hogy a helyből felszálló fazekaknak nagy jövője lenne . . .

– Milyen önzetlenek a felnőttek, nekünk mennyi játékot kitalálnak, nekik meg csak a dohány marad, meg a szex.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI!......

Egy étterem tulajdonosával közlik, hogy a legnagyobb konkurrensének az üzlete leégett.

— Legalább egyszer volt náluk meleg étel — vonja fel a vállát a tulaj rezzenéstelen arccal.

– Tudod, mennyi valutába kerül, hogy ilyen szépek legyenek az asszonyaink?!

Nem zörög a...

— Maga zörög már megint errefelé a házilagos csontjaival, Haraszt úr?

— Naná, hogy én zörgök. Mégis, mit gondol szerkesztőkém, majd famentes levélpapírnak álcázom magam, csakhogy a kedvébe járjak? De ha már úgyis a levélpapírról kérdezett: mit szól a rendezéshez?

— Harasztkám, ha Zsurzs Éva rendezéseire célozgat a sanda gondolatvilágával, akkor állítsa magát takarékra és ott égjen tovább! Ne álljon be azok közé, akik enyhén szólva furcsának tartják, hogy csaknem minden filmjében a lánya, Zsurzs Kati játssza a főszerepet.

— Nem ilyen rendezésre gondoltam, szerkesztőkém . . .

— A tévénézők sem, Haraszt úr. Látja, maga is csak jártatja a száját, aztán azt sem tudja, mire gondol. Az egyik újság meg is írta, világosan: *Érthető, ha az anya, akkor is ha történetesen rendező, jót akar a lányának. Ha az színésznő — akkor főszerepeket. Csakhogy . . . így nem egészen igazságos előnybe jut a rendező színész gyermeke azokkal szemben, akiknek nem rendez az anyukájuk.*

— Én az üzletre gondoltam, szerkesztő úr!

— Csakhogy itt nem üzletről van szó, hanem művészetről. A másik újság ugyanis azt írja, hogy *ők ketten, anya és lánya rendre bebizonyítják, hogy a családi, rokoni összefűződés a művészi, teremtő munkában a kiteljesedést is meghozhatja. És nemcsak az „üzletet", amint azt a rosszkedvű és irigy károlók tartják.*

— Térjen már észhez, szerkesztőkém! A mi anyukánk, az állam is rendezésre készül.

— Az állam fog rendezni, Haraszt úr? És mit, ha szabadna kérdeznem? Krimit, netán vígjátékot, Zsurzs Kati főszereplésével?

— Szerkesztőkém, ne értetlenkedjen, mert megüt a 92-es oktánszámú szuperguta. A főszerepet a Merkur játssza és a négykerekű autók árát fogják rendezni.

— A négykerekűekét? Jó, hogy mondja, Harasztkám, rohanok, veszek néhány tucat kisautót. Maga melyik játékbolt raktárkészletét vásárolta fel?

— Nem a játékautók, hanem az igaziak árát rendezik, szerkesztőkém. Maga még nem hallotta?

— Nézze Harasztkám, jobban járt volna, ha példát vesz a mammutról és még idejében kihal. Akkor most nem fecsegne össze ennyi baromságot. Még hogy az autók árát!

— A verebek csiripelik, szerkesztőkém, benne van a levegőben. Csak azt árulja el, mennyivel emelik? Harminc vagy negyven százalékkal?

— Harasztkám, maga itt csinálja nekem a feszültséget, ahelyett, hogy munkát vállalna egy transzformátorházban! Miért emelnék az autók árát?

— Nem az a kérdés, hogy miért, hanem, hogy mikortól? Mikortól, szerkesztő úr édes, mikortól? Annyi mindent beszélnek az emberek, aztán lehet, hogy hiába veszek harminc Zsigulit, ha csak jövőre emelik, mind megromlik.

— Haraszt úr, igazán nem akarom megbántani, de a maga értelmi képességei alig haladják meg egy szabadnapos hógolyó intelligenciahányadosát. Miket beszél itt össze-vissza?

— Az emberek beszélnek, szerkesztőkém, én csak hallottam, hogy rendezik a négykerekű autók árát.

— Én nem dőlök be az ilyesfajta rémhíreknek.

— Ne is dőljön be, szerkesztőkém, mert úgy jár, mint egy barátom, aki lucfenyő volt egy közeli akácosban.

— Az hogy járt, Haraszt úr?

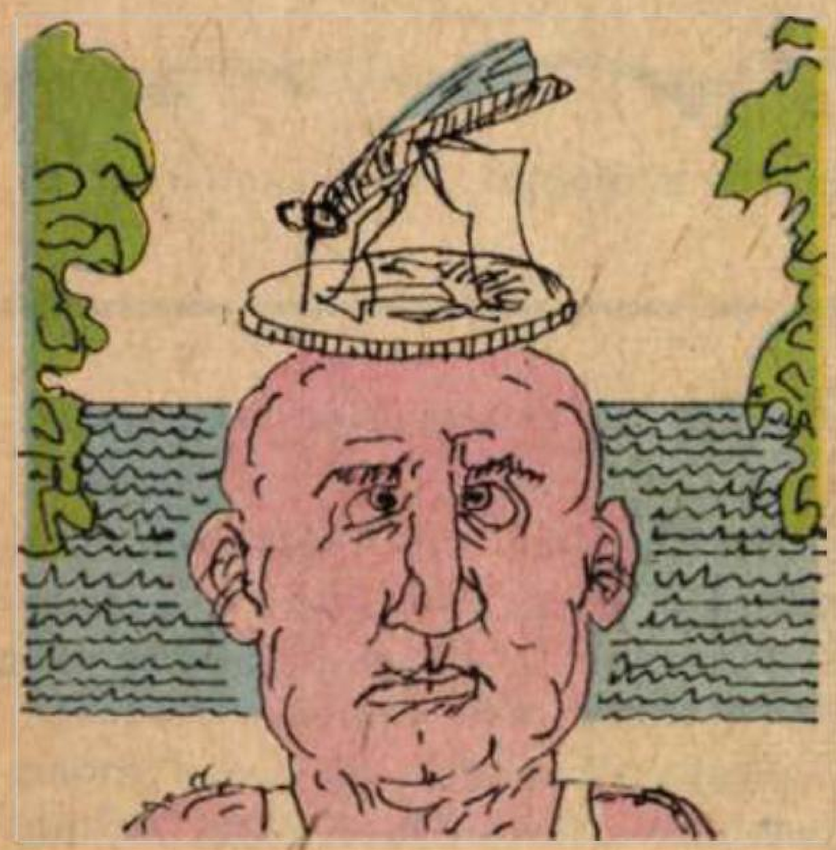
— Annyira bedőlt, hogy a végén kidőlt.

— Most aztán tűnjön el, Haraszt úr! És ha már ennyire menni készül, fogadjon el egy jótanácsot búcsúzóul: szálljon magába és ne jöjjön ki onnan, amíg nem hívják.

— Kedves, hogy tartóztat, szerkesztőkém, a jövő héten majd benézek.

Szúnyogdíj és a többiek

A balatoni szezon végén viszkető probléma lett, hogy elfogyott a pénz a további szúnyogirtáshoz, ezért a késői nyaralók csak súlyos véráldozatok árán élvezhették a magyar tenger örömeit. A váratlan szúnyoginvázió alatt azonban nem csupán a gyötrő szúnyogok gyötörték az embereket, hanem az újságírók is elkezdték gyötörni az illetékeseket, hogy miért nincs pénz a szúnyogirtásra, ha nincs. A dialektikus kérdés után igen figyelemre méltó volt néhány illetékes válasza, akik azt mondták, hogy be kell vezetni a Balatonnál a szúnyogirtási díjakat, ami egy főre egy forint lenne, s akkor minden szúnyog feldobná a talpát.

Az erősen csipős kérdés most már engem is gyötör, hiszen ismerve magunkat, a forintos szúnyogirtási díj országos vitához, esetenként pedig véres verekedéshez vezethet. Mert hol van az előírva, hogy akit egy óra alatt 800 csípés ér, az ugyanannyit fizessen, mint akit az egész nyaralás közben csak 10 szúnyog csíp meg. Egy ilyen feldagadt képű ember nyugodtan bemehet egy balatoni tanácshoz, s reklamálhat, hogy fizessenek vissza neki ötven fillért, mivel rajta kétszer annyi szúnyogcsípés van, mint a telekszomszédján. Aztán az is előfordulhat, hogy a szúnyogirtási díjaknál bevezetik a nyugdíjkedvezményt, az SZTK-hozzájárulást és a gyermekdíjat, s akkor ismét kevesebb lesz a pénz, mint a szúnyog.

Persze, még így sincs minden veszve, elvégre a következő szezonig még hét hónap van, hogy másfajta díjakat is bevezessenek a Balaton mellett. Itt van például a szerelemdíj, ami egy főre öt forint lehetne, s ez azokat az embereket kímélné meg a kellemetlenségektől, akiket csak a Balatonnál csíp meg a szerelem. Az ötforintos szerelemirtási díjakból igen sok lefújó-állomást állíthatnánk fel a balatoni benzinkutak mellett, ahol a melegvérű nyaralókat mindennap lefújnák hatástalanító szerrel, s akkor zavartalanul üldögélhetnének egy holdvilágos stégen, vagy egy szerelemittas kerthelyiségben, mert egy széplány és egy szépfiú se szállna rájuk.

És igen okos ötlet lenne az algadíjak bevezetése is, amely egy főre csak két forintot tenne ki, s a szintén kétforintos hínárdíjjal együtt biztosítaná, hogy a parton pirosra érett fürdőzők a vízben ne váljanak zölddé. Egyébként az algairtási díjak és a hínárirtási díjak befizetéséről mindenki igazolást kaphatna a balatoni strandok pénztáránál, amit szükség esetén fel lehetne mutatni a mély vízben igazoltatást végző algának és hínárnak.

Ezenkívül a fertőzési díj bevezetése is hasznos lenne, elsősorban a nyári táborokban üdülő gyerekek számára, hiszen a fertőzésirtási díjakból egyből vásárolhatnánk egy drága amerikai baktériumfalót, amely azonnal ráugrik a fertőzésre, ha mondjuk Káptalanfüred környékén ólálkodik.

Azonban még így is gyötör valami! Kinek jó így a Balaton? Mert a Loch Ness-i tó is csak addig vonzotta a kíváncsi turistákat, amíg Robert Craig kutatómérnök be nem jelentette, hogy a tóból időnként kiemelkedő ősállat nem állat, hanem a mélyben heverő borókafenyő hajlott ágai, amelyeket gáz emel a felszínre. De kit érdekel a borókaág és a gáz?!

Ezért könnyen elképzelhető, hogy szúnyog, szerelem, alga, hínár és fertőzés nélkül a Balaton is olyan lenne, mint Loch Ness-i tó szörny nélkül. Ez annál is inkább valószínű, mert nálunk ma még sokkal jobban vonzzák az embereket a szörnyek, mint a díjak.

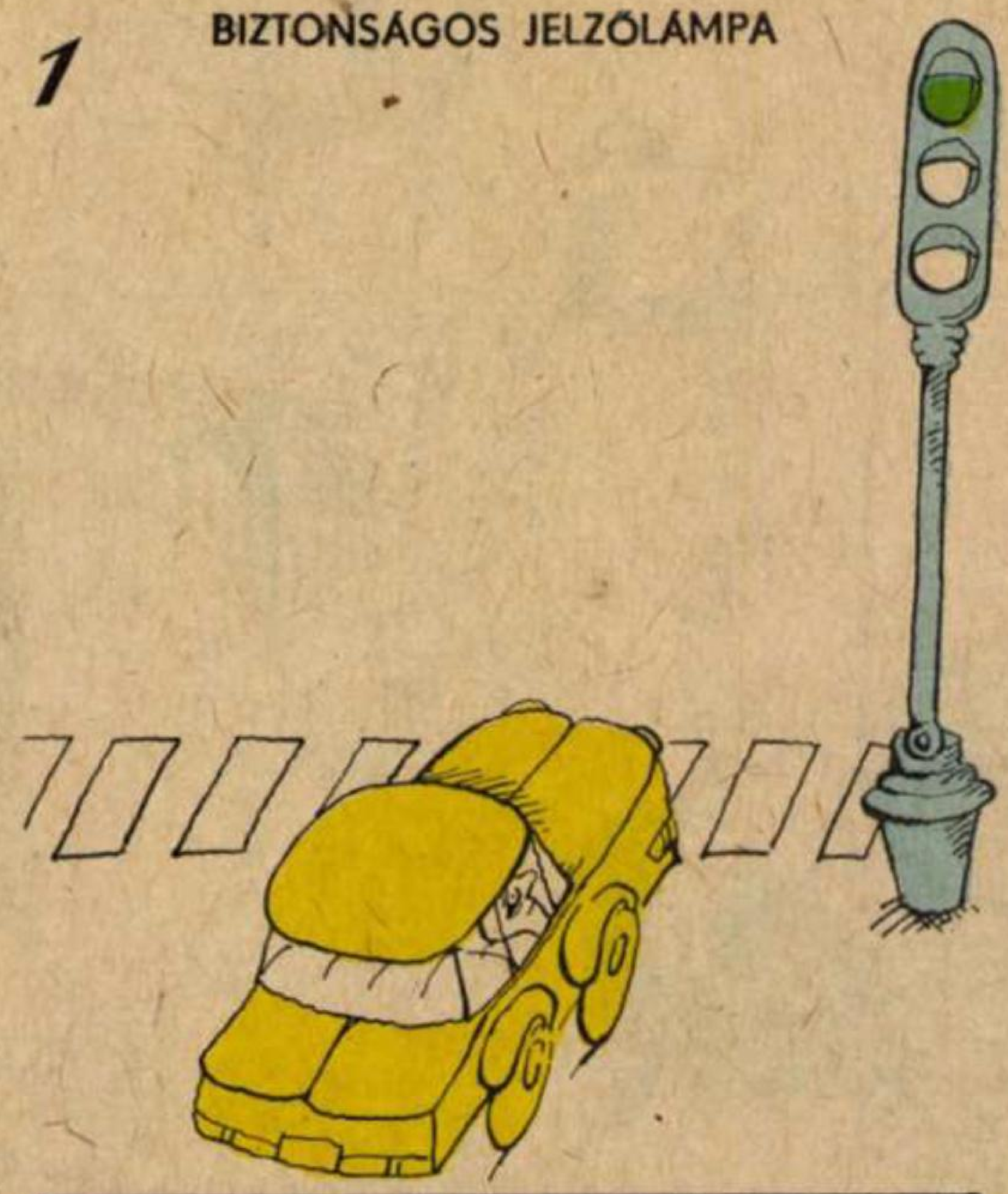
Tormai László

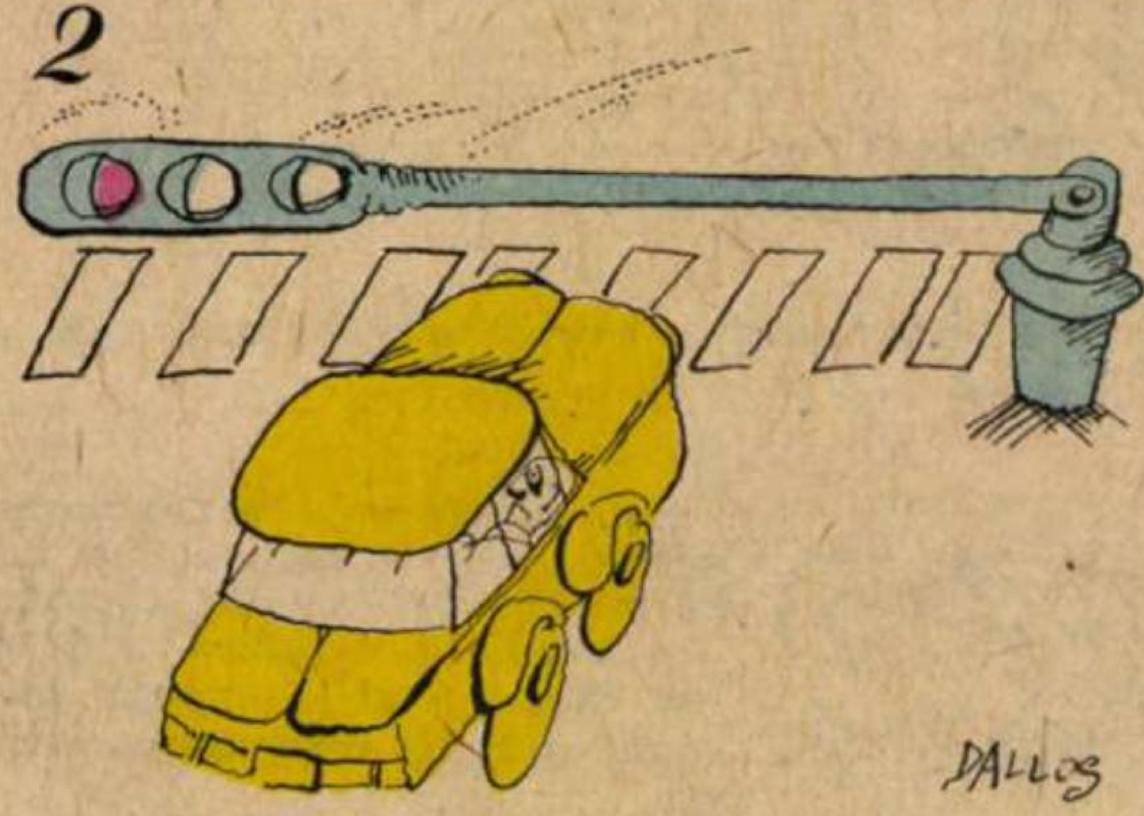
DALLOS JENŐ:

KÖZLEKEDÉSI LÁMPÁK

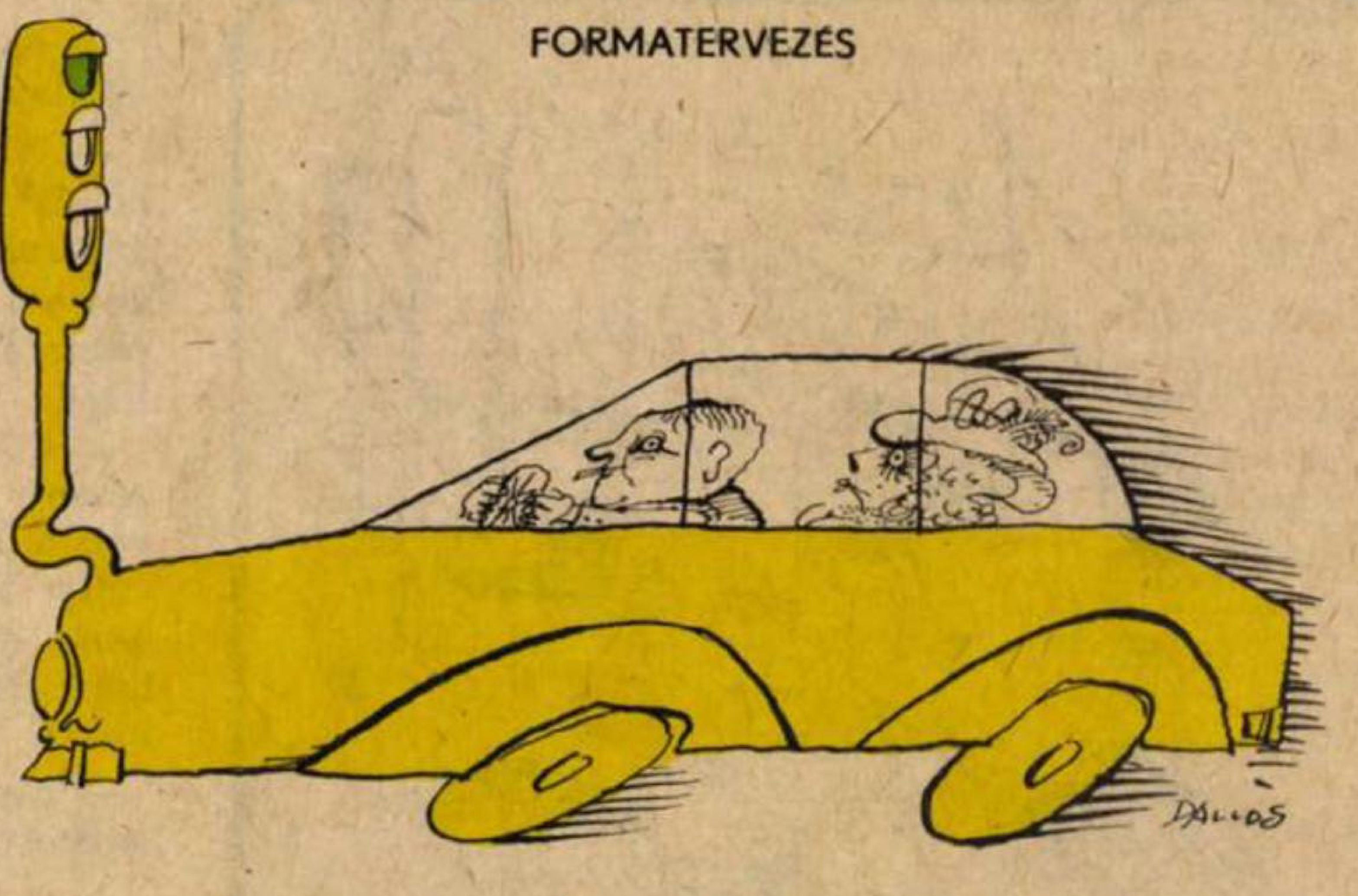
1 BIZTONSÁGOS JELZŐLÁMPA

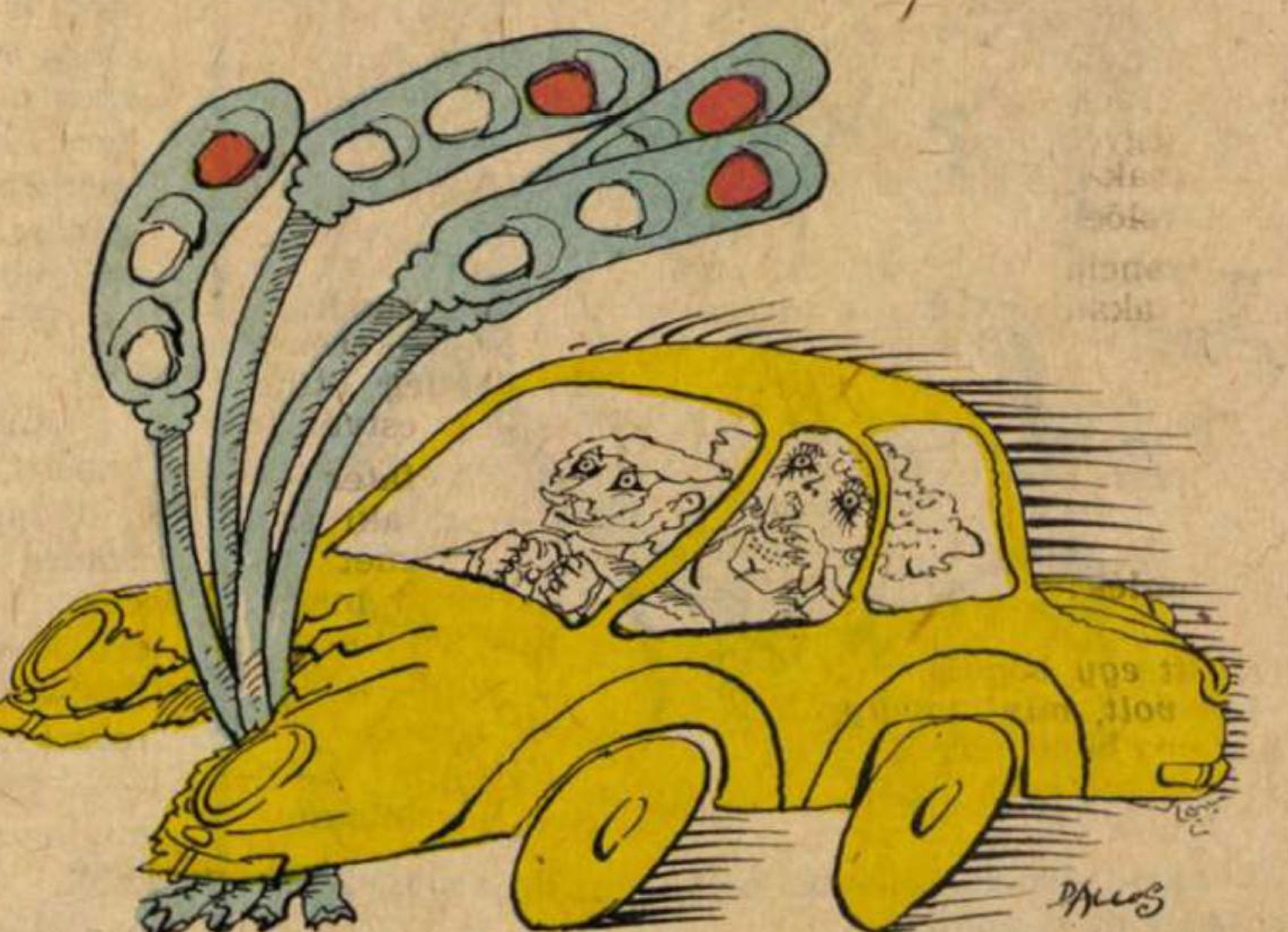
2

FORMATERVEZÉS

ÁMOKFUTÓ

SZÓSZÖCSKÉK

„Ez lett volna az utolsó vacsora" — „Gyilkos galóca a lakodalmasoknak" — „Elkobozták és megsemmisítették". Hátborzongató címek az Esti Hírlapból. Majd a cikk első mondata: „Gombamérgezésből eredő tömegszerencsétlenséget *sikerült megakadályozni* Pécsett."

Vajon hogyan? Kinek az éberségének köszönhetően? Kicsodának jár az egész kis kollekció életmentő-érem?

Nos, egy gombaszedő atyának és fiának, valamint a piaci gombavizsgálónak, megosztva. A két előbbinek, amiért annak rendje és módja szerint bemutatták szelektálásra gombáikat, az utóbbinak pedig, amiért munkáját elvégezte. Kolosszális!

Egyébként tegnap nagyobb szenzáció is akadt ennél, csak valahogy kimaradt a lapokból. Megakadályoztam egy tömegszerencsétlenséget. Hősiesen elejét vettem annak, hogy számos autós — kétségbesett fog- és fékcsikorgás közepette — gépkocsistul felrohanjon a járdára és elüsse, illetőleg a falhoz kenje az ott gyanútlanul közlekedőket, akiknek ez lett volna az utolsó útjuk. Ez is valami, feleim, nem igaz?

Ja, hogy miképp csináltam? Egyszerűen. A kijelölt gyalogátkelőhelyen haladtam át az úttesten, és nem féktávolságon belül léptem a közeledő járművek elé.

•

Maradjunk sajtónknál.

Térkép a Magyar Nemzetben: az irak—iráni hadszínteret ábrázolja, részletesen mutatva tíz-tizenöt fontos település elhelyezkedését.

A kísérő tudósításban három városról esik szó: Teheránról, Qumról és Quasr-i-Shirinről. Arról a három településől, melyet a mellékelt tékép *nem* tüntet föl.

A térkép nem a rejtvényrovatban jelent meg.

•

Olvasom, hogy a „cagness-surmeri" filmfesztiválon egy magyar produkció a „Mention Special du Jury" nevű különdíjat nyerte.

Vagyis egy nem létező településen egy nem létező különdíj ütötte létező markunkat. A helyszín ugyanis alighanem *Cagnes-sur-Mer* lehetett, a különdíj pedig a Mention *Spéciale* du Jury, ami nem egyéb, mint a zsűri különdíja, csak magyarul nem hat olyan előkelően.

Több francia elnevezés szerencsére nem akadt a hatsoros hírecskében.

•

Nyári emlék:

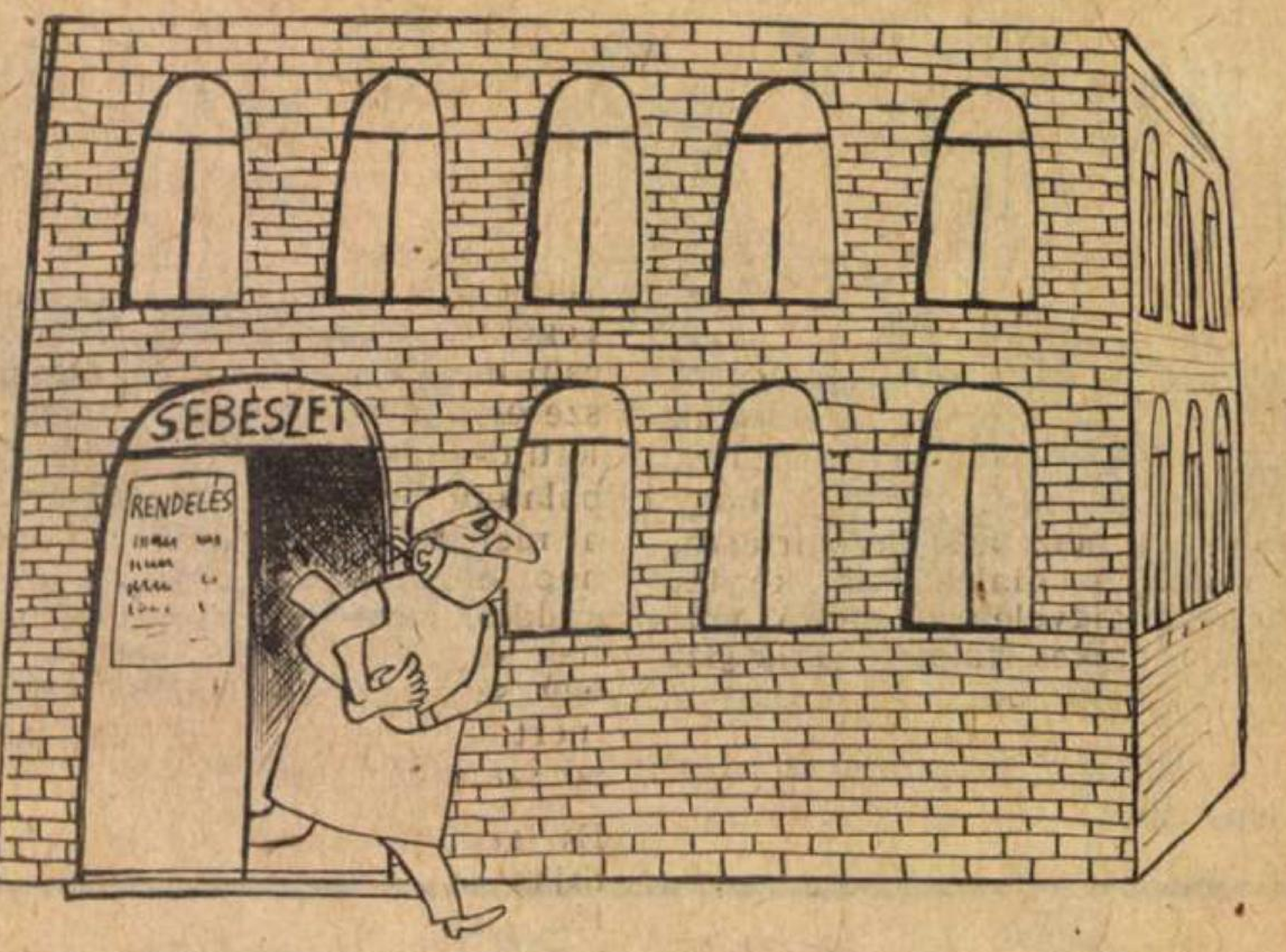
Megcsípett egy bögöly,
Nagyobb volt, mint tavaly,
Azt hittem, hogy megöl,
Törje ki a nyavaly.

Agyoncsaptam tehát
Magamon a bögölyt,
Amely fogta magát
S tüstént meg is dögölyt.

VÁRNAI GYÖRGY:

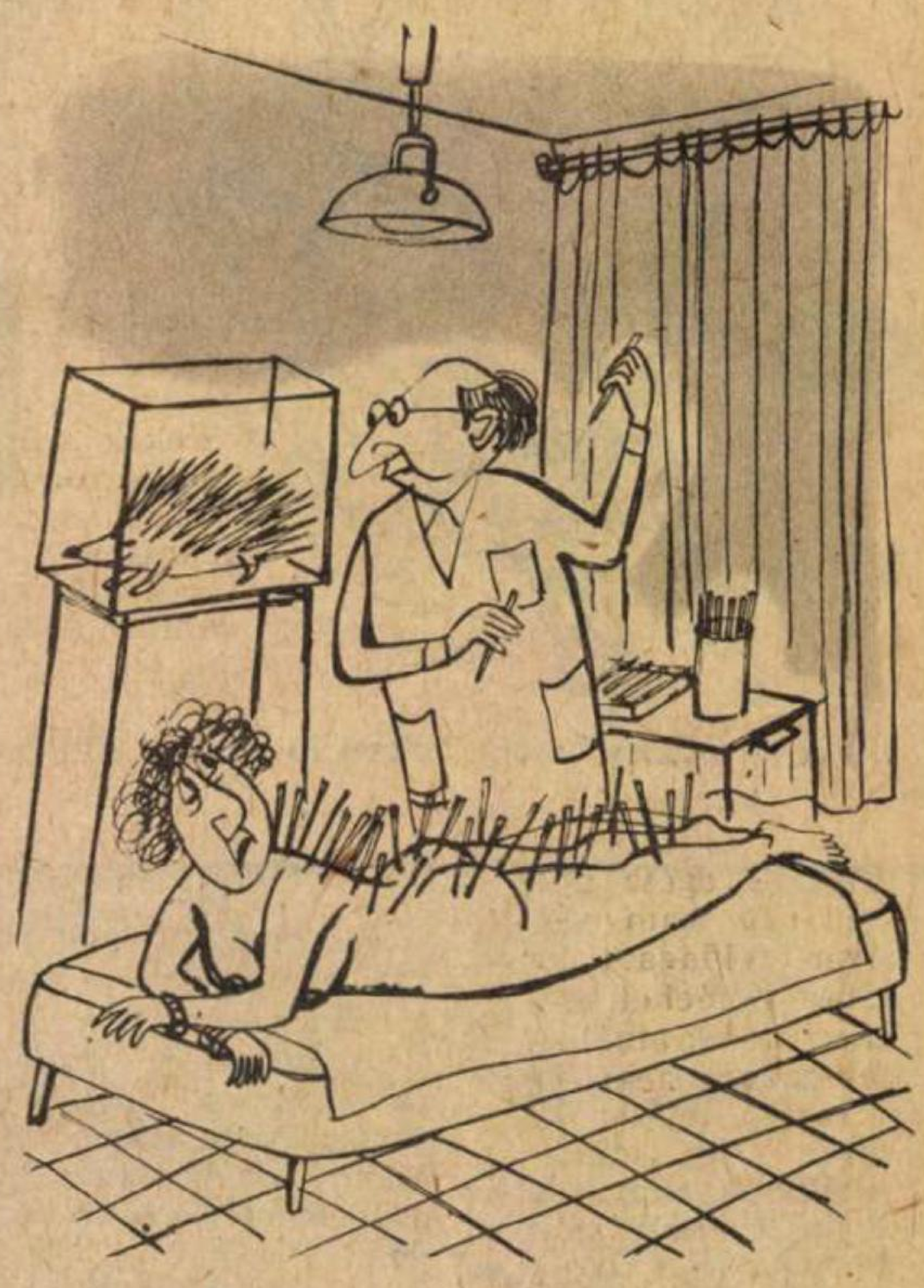
ORVOSOK ÉS BETEGEK

ÜZEMI TOLVAJ

AKUPUNKTÚRA

Felháborodott KÖZÉRT-eladó:

— Engem merészel gyanúsítani az úr? Vegye tudomásul, hogy én mindig is nagy súlyt helyeztem a mérlegre!

A vásárló:

— És rajta is hagyta.

•

Öreg, nyugdíjas némettanár könyököl a kerek kocsmapultra. A törzsvendég otthonosságával issza második estéli nagyfröccsét.

— Na, fater — mondja neki a pulttársa, aki szemlátomást büszke a német nyelvtudására —, most majd maga is leszállíthatja a tütü-adagot.

— Már miért szállítanám? — kérdi a tanár úr.

— Hallja! Amilyen francosan a liszt ára fölment!

— Nem tudom, kérem. Fütyülök Franz Lisztre. Engem az egész művészetből egyesegyedül a Schiller érdekel.

A fej elszáll, az írás megmarad.

•

Étoile — francia étterem a Pozsonyi úton.

— *Une bisque de homard, s'il vous plait* — fordulok az ifjú pincérhez.

Emez rámmered.

— Nem érti?

— Nem, kérem. Magyarul tessék mondani.

Elismétlem, hogy egy konyakos homárlevest kérek.

— És ha franciák rendelnek magánál? Azokat is megkéri, hogy magyarul beszéljenek.

— Á, dehogyis. Ők rámutatnak az étlap francia részén a kért ételre, én meg a megfelelő sorban megnézem a magyar nevét.

Az Étoile, mint említém, francia étterem a Pozsonyi úton. Éppen csak franciául nem tudnak benne. Még azt a tíz-tizenkét francia ételnevet is lusták itt megtanulni, mely a sosem változó étlapon állandóan szerepel. Minek is tanulnák? Hát nem lehet-e anélkül is pincér az ember egy francia (francia?) étteremben?

•

Ellesett párbeszéd:

— Miért? Maga szerint egy gyilkos nem lehet vallásos?

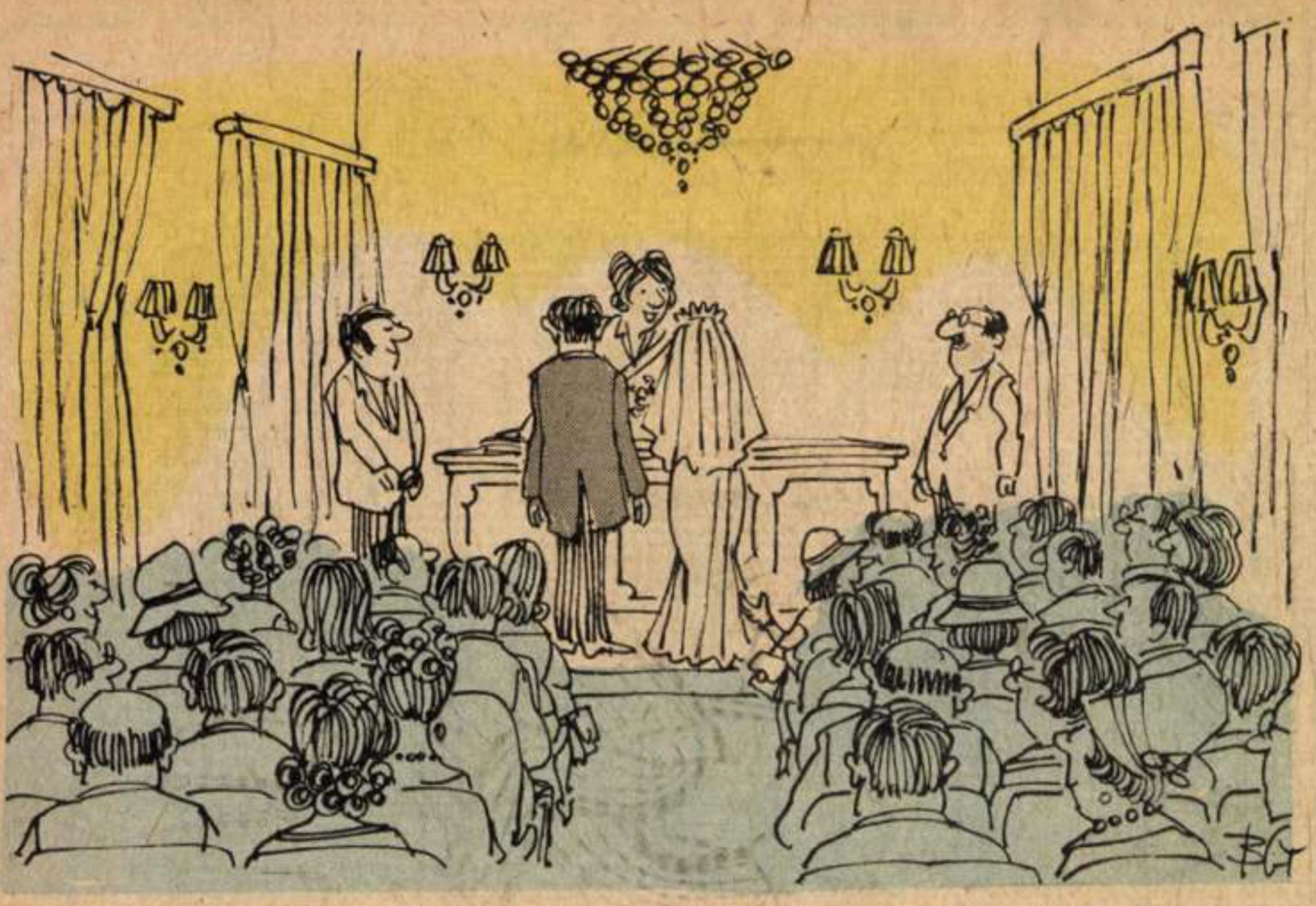
— Vallásos? Az lehet. De hogy a feltámadásban nem hisz, az fix.

•

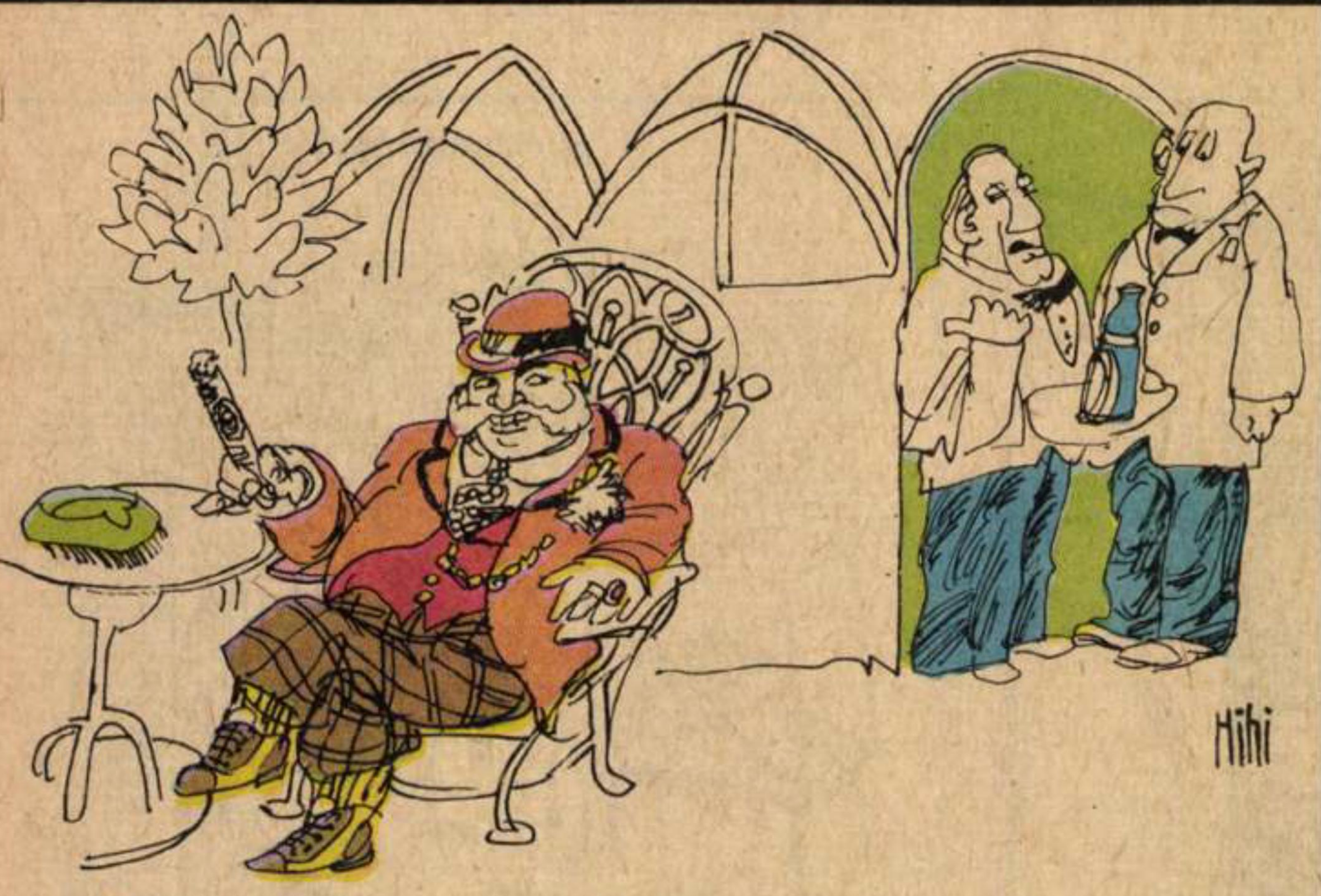
A Piért vállalatnak ismét sikerült egészségügyi papírból előteremteni a főváros három hétig tartó, rendes évi hiányát. Mely alkalomból (nem tagadom, némi — hm — *hátsó* gondolattól vezérelve) az alábbi mozgósító versikét szereztem:

Édes Piért, kedves Piért,
Tégy is néha a popiért!

Tímár György

– Biztosan jól sikerül a házasságuk: a lányom csupa ideg, a vejem csupa elme!

– Ez itt miszter Tuborg, valami jó magyar sört kér ... Most mit csináljak?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A skót száz fontsterlinget veszít a pókeren egy este és panaszos hangon kérlelni kezdi a partnereit:

— Gyerekek, könyörgök, segítsetek rajtam! Ha megtudja a feleségem, hogy száz fontot elzsugáztam, a fejemet veszi. — Könny szökik a szemébe. — Szánjátok meg, adjátok vissza azt a pénzt, különben végem van...

A kártyapartnerek felsóhajtanak, félrefordítják a fejüket, de mivel megsajnálták szegényt, visszaadják a pénzét.

— Srácok — folytatja a szerencsétlen flótás —, adjatok még egy ötvenest, hadd higgye azt az asszony, hogy nyertem.

VÁLLALKOZÁS

– Nagyon bízik benne az uram, azt mondja, ez még senkinek sem jutott eszébe!

MINDENT A VEVŐÉRT

A kereskedelmi igazgató kétségbeesetten fordult a vezérhez:

— Szomorú hírt kell közölnöm. Gunnar Gunnarsson, az izlandi vevő képviselője nem hajlandó átvenni a makrélatisztító berendezést.

— Nem hajlandó? No de miért? — méltatlankodott a vezér.

— Magam sem értem. Igazán jó gépezet. Szépen formatervezett, automatikusan működő kopoltyúkésekkel, kormányozható pikkelytelenítővel. Egyetlen szépséghibája van, igaz, a beléhelyezett makrélákat nem tisztítja meg tökéletesen, a halak körszakállal jönnek ki a gépből.

— És megmagyarázták neki, hogy mi ilyen gépet azelőtt soha nem csináltunk, hogy milyen erőfeszítéseket tettünk, hogy betörjünk vele a nyugati piacra?

— Elmondtuk mi ezt. Ő bólogatott, és azt mondta, törjünk csak be, de ne az ő testükön keresztül... Mit csináljunk, igazgató elvtárs?

— A kereskedelem bonyolult dolog, barátom. A vevő lelkére is hatni kell. Majd én meggyőzöm a pasast! — kiáltott fel a nagyfőnök.

— Közölje azzal a fókával, hogy holnaptól kezdve egy hétig tekintse magát a vendégünknek. Gazdag programot állítok össze a részére. Az áru átvételére majd egy hét múlva kerül sor...

Másnap kezdetét vette a program.

Gunnar Gunnarsson a vezérigazgatói irodában megismerkedett a barack elnevezésű itallal. A kilencedik pohár után a vendég már magyar nyelven énekelte az izlandi himnuszt és izlandiul az Ingyom-bingyom táliber című Kodály-féle feldolgozást.

A következő napokban elvitték három borharapóba, Sobri Jóska csárdájába, muflonvadászatra a zempléni hegyekbe, pisztránghorgászatra a Szalajka völgyébe, Balaton körüli lovaglásra. Kibéreltek egy sétahajót, amelyen a kormányoson és a kapitányon kívül csak a vezérigazgató és az izlandi vendég lézengett. Itt a vezér azzal lepte meg a vendéget, hogy három és fél órás előadásban ecsetelte előtte az izlandi—magyar barátság történetét, a hagyományos kapcsolatokat amelyek a két szabadságszerető népet összefűzik; elmondta neki, hogy a magyarok tulajdonképpen finnugor—izlandi származásúak, s hogy a magyar és az izlandi nyelvben sok közös szó van. Ami például magyarul azt jelenti, hogy buzogány, ugyanaz a szó pontosan megtalálható az izlandi nyelvben is, és azt jelenti, hogy cipőpertli.

Különös gondot fordítottak a vendég táplálkozására. Az egyik alkalommal például a Mátyás pincében látták vendégül, s megrendelték számára az étlapot elejétől végig, az előételektől kezdve egészen odáig, hogy „étlapfelelős Koppenhágyay Csabáné." Gunnarssont közben háromszor kellett elszállítani gyomormosásra, de utána minden alkalommal mentőautóval visszahozták a helyszínre, s folytatta ott, ahol abbahagyta, az étlap harmadik oldalán a második bekezdésnél.

Mivel még mindig nem voltak biztosak benne, vajon elég jó szívvel van-e már hazánk és a magyar gyártmányú makrélatisztító gép iránt, szükségesnek látták, hogy érzelmi vonzalmakat ébresszenek benne a magyar népművészet iránt. Egyik este Gunnar Gunnarsson szállodaszobájába lépve, megdöbbenve tapasztalta, hogy mind a négy falat ismeretlen pingálóasszonyok tulipánnal színültig telefestették. De csak rövid ideje volt az álmélkodásra, mert rohannia kellett a Népi Táncegyüttes számára rendezett különelőadásra. A népi táncosok pazar kiállításban bemutatták az Ártányruttyundi rotyogóst, majd a vendég kedvéért izlandi népdalokat adtak elő, többek között a „Tojást főztem a sudlavyki gejzirnél" című népi kantátát.

A pszichológiai akció az utolsó napon érte el csúcspontját, amikor a vendéget a „Szolidan az erotikáért" nevű mulatóba invitálták meg. Kilenc üveg Courvosier és tizenkét üveg pezsgő elfogyasztása után Gunnar Gunnarsson viking tájszólással üvöltözni kezdett, hogy ő igazi sztriptizt akar látni. Mivel ilyen a műsorban nem szerepelt, a hiányt az üzletvezető szobájában pótolták, ami tökéletesen mindegy volt, mert Gunnar Gunnarsson már olyan állapotban volt, hogy Klein bácsit, az öreg főpincért Sophia Lorennek nézte és folytonosan megkérte a kezét. Hajnali két óra felé pedig tanúk előtt kijelentette, hogy a magyar makrélatisztogató gépnél tökéletesebbet még életében nem látott, s ha nem vagyunk hajlandók azonnal leszállítani, akkor Izland hadat üzen Magyarországnak.

Érthető örömmel hivatta a vezér másnap a kereskedelmi igazgatót:

— A pszichológiai csatát megnyertük... Üzenjen az izlandiért és írják alá az átvételi jegyzőkönyvet...

Sajnos, hiába üzentek. Az izlandi alkoholtúltengéstől és gyomorfelpuffadástól váratlanul elhunyt.

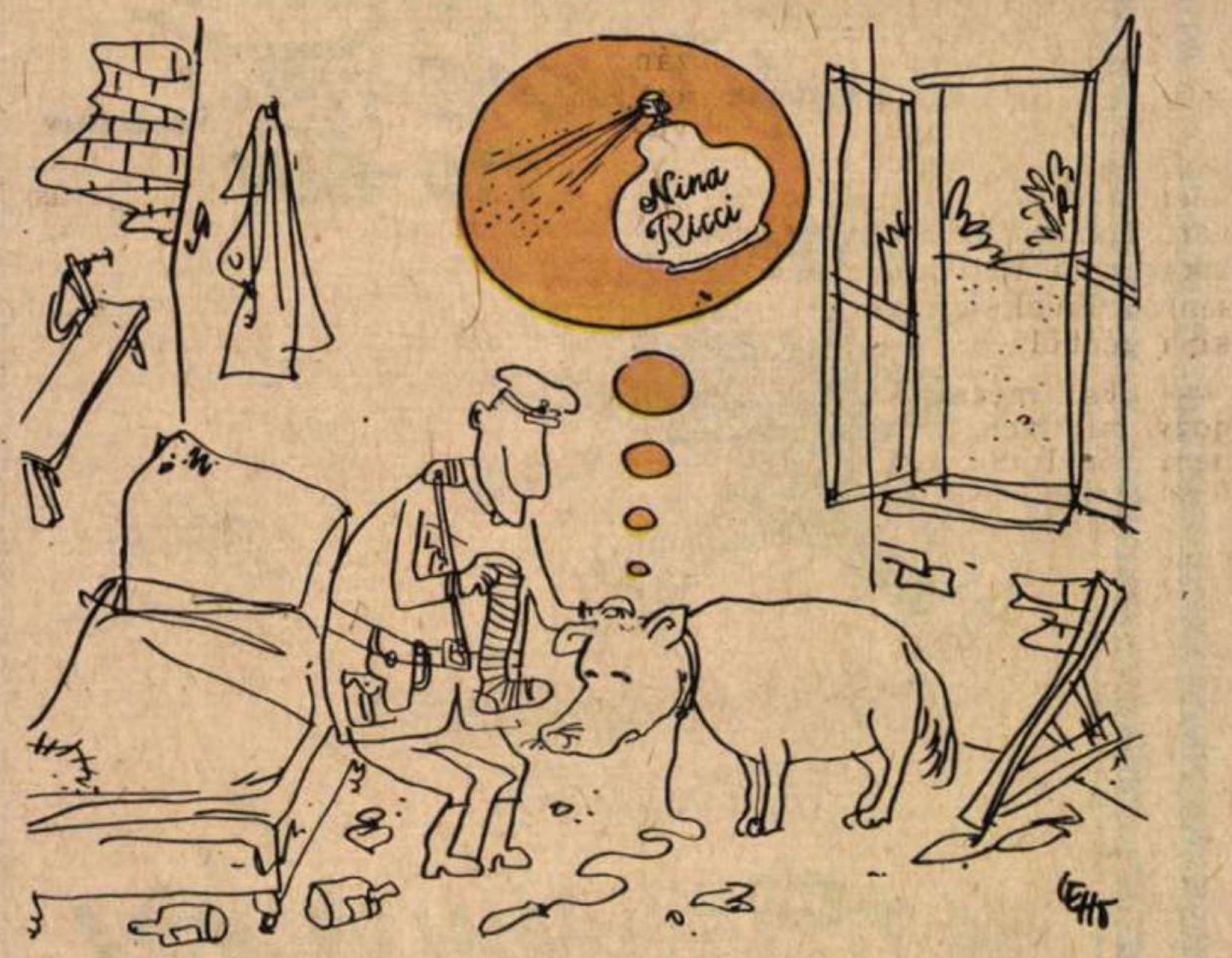
A vezér bánatosan csóválta a fejét:

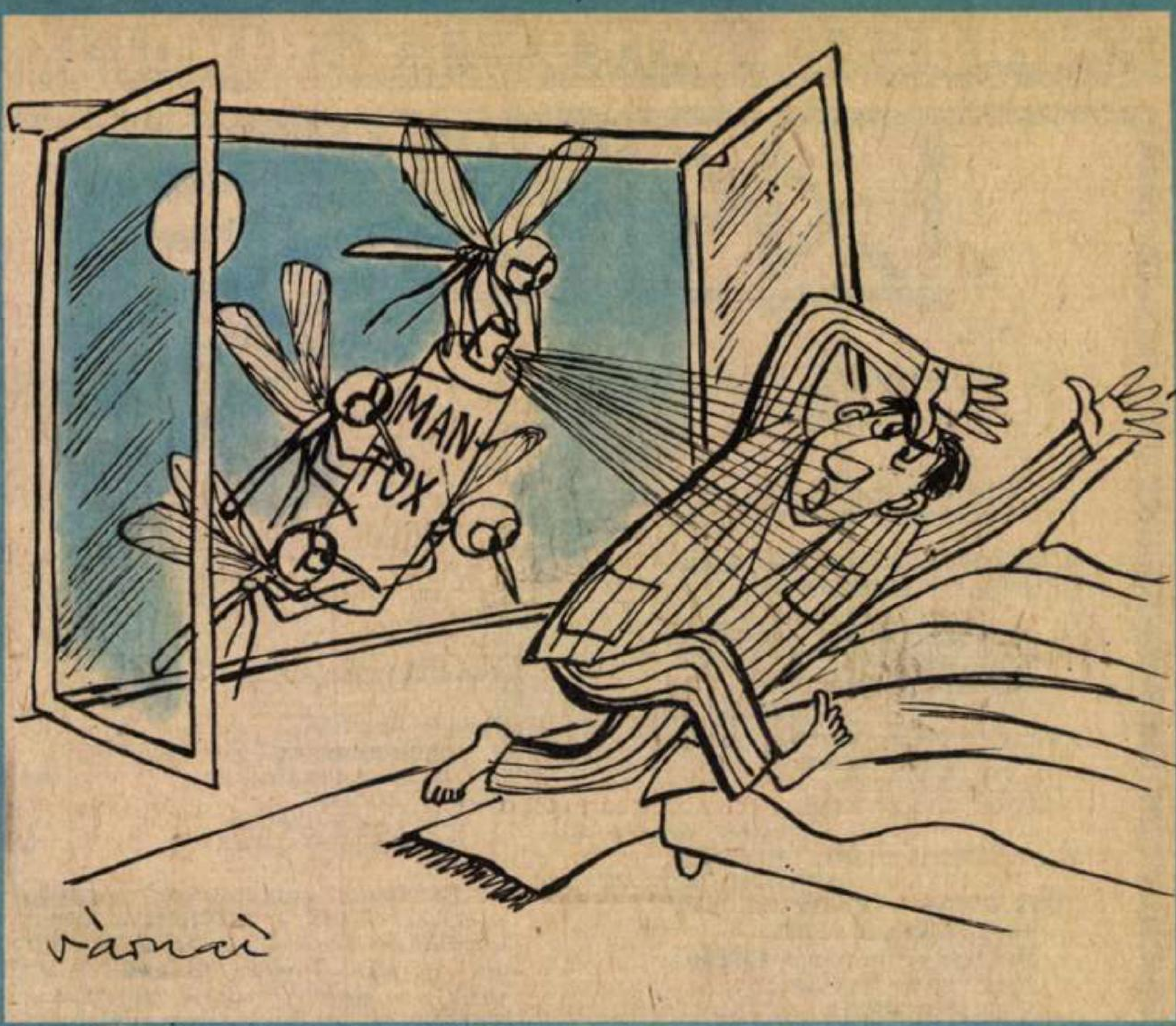
— Most betörhetünk Liechtensteinbe... És még csodálkoznak, ha emelkedik az önköltség...

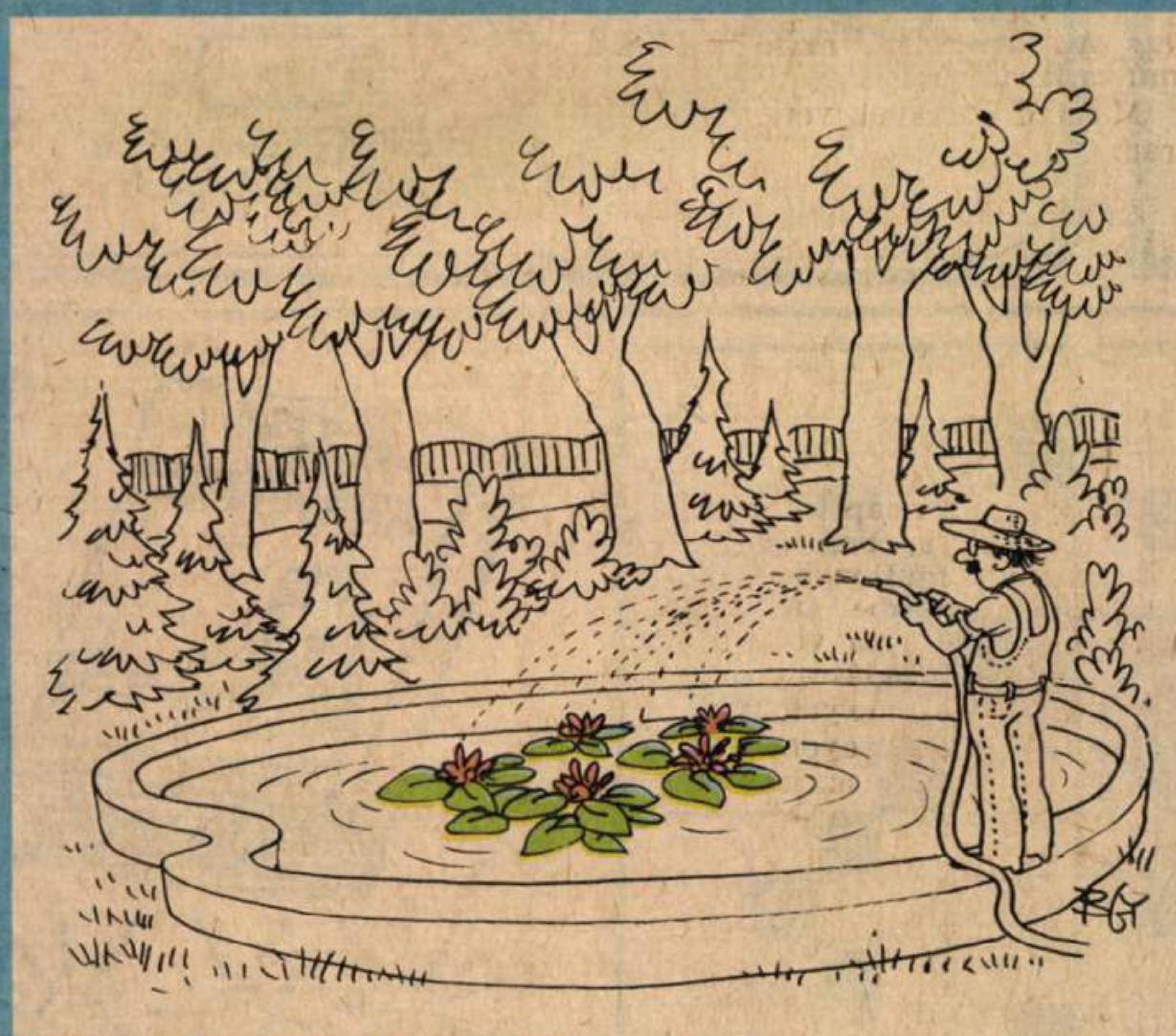
Novobáczky Sándor

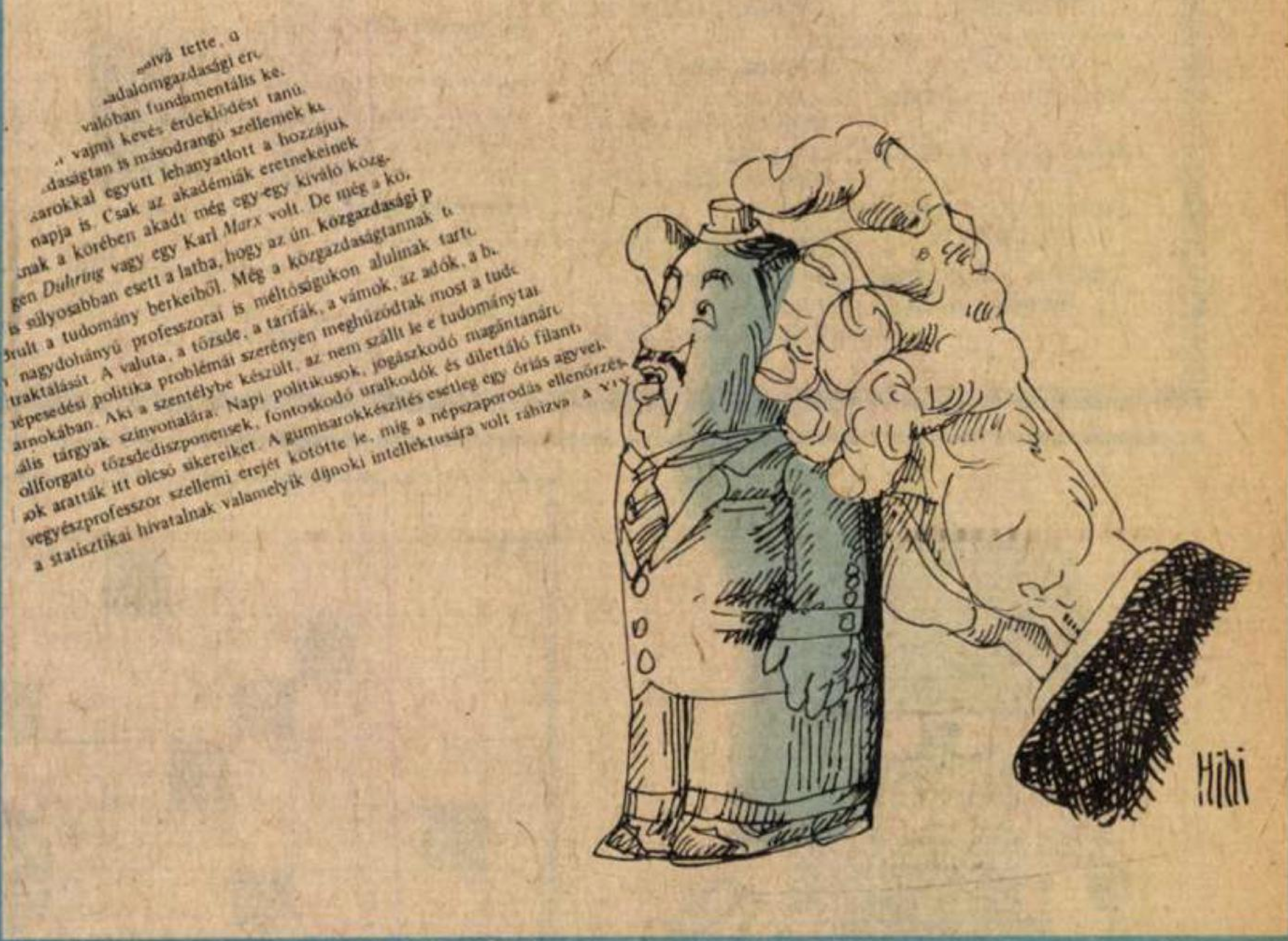
Spricc

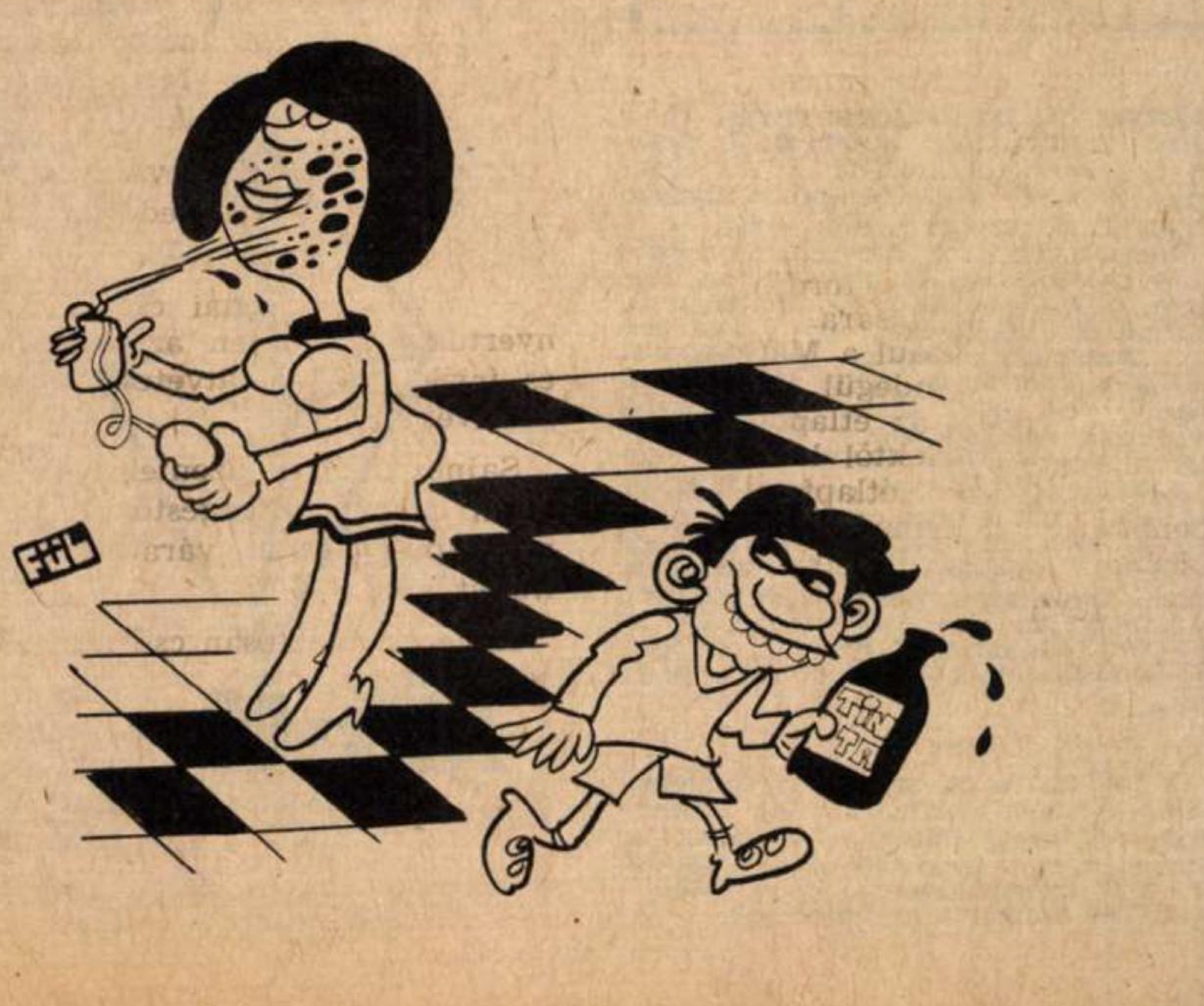
LEHOCZKI, VÁRNAI, BRENNER, HEGEDŰS, FÜLÖP, DALLOS

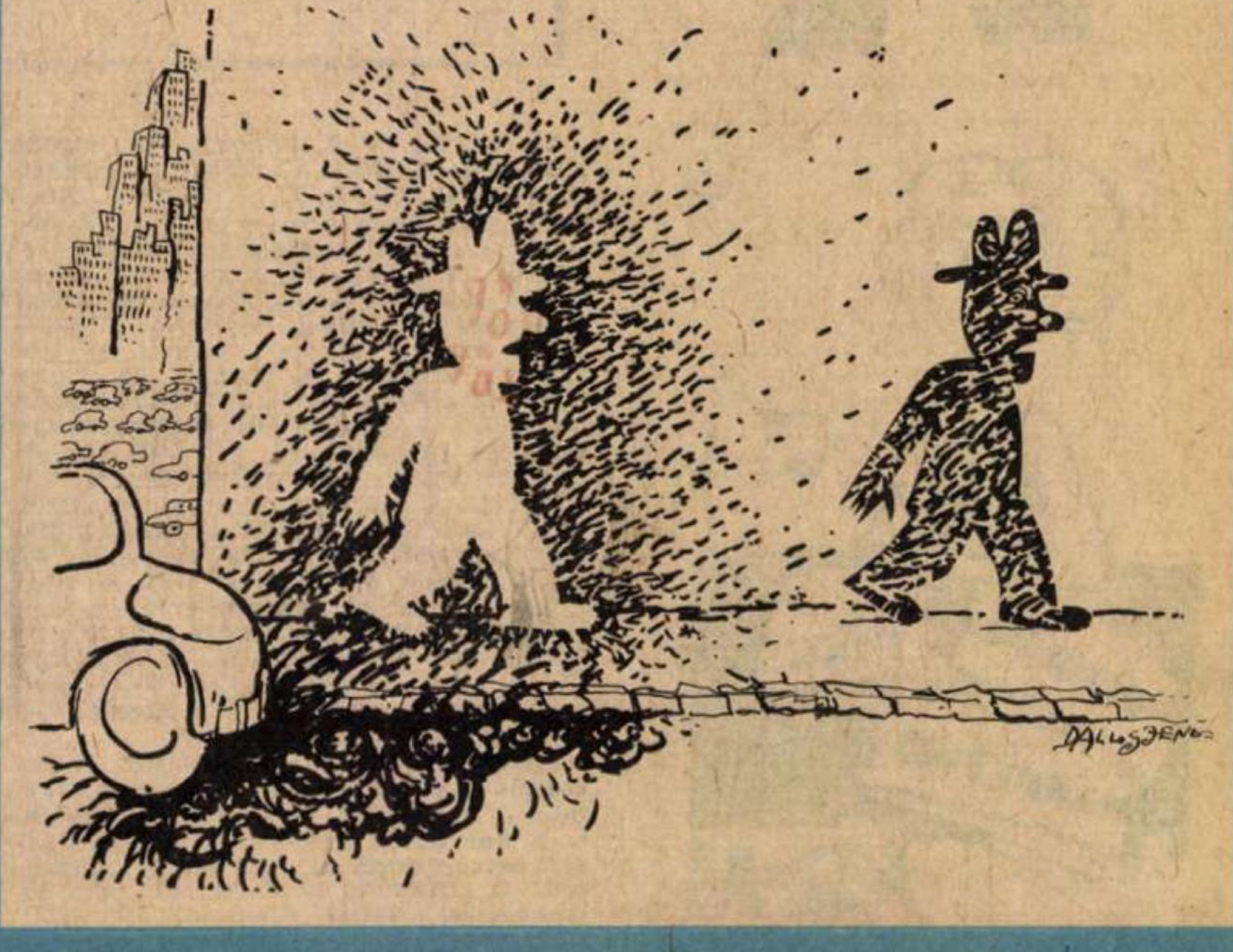

FÓKUSZ

A HUMORBÓL SOHA NEM ELÉG!

A RÓZSAVÖLGYI ZENEMŰ BOLT HANGLEMEZAJÁNLATA

A RÁDIÓKABARÉ SOROZAT LEGÚJABB LEMEZEI:

Gálvölgyi János — LEHET EGY KÉRDÉSSEL TÖBB? ÍGY SZAVALTOK TI
Qualiton, ára: 30 Ft

Koltay Róbert—Verebes István: PUSSZANTALAK BENNETEKET; KÉT IGAZGATÓ
Qualiton, ára: 30 Ft

Major Tamás — MI, 1001-ESEK
Qualiton, ára: 30 Ft

HOFI GÉZA — Fehér sziklák; Sose fájjon a fejed; Mennyi ember él a földön; Jöjj vissza hozzám; Csúcsforgalom; Halló fiúk, halló lányok; Fekete fehér; Armstrong; Felmegyek hozzád; Egyél kását; Én úgy szeretnék; Snájdig Alfonz; Fél deci rum; Nagy H-val
Pepita, ára: 90 Ft

Hofi Géza — MÁSODIK MENET
Pepita, ára: 90 Ft

Hofi Géza — AKÁCOS ÚT
Pepita, ára: 90 Ft

Hofi Géza — HOFISSZEUSZ
Pepita, ára: 90 Ft

Hofi Géza — SZABHATJUK
Pepita, ára: 90 Ft

Hofi Géza — TE FIGYELJ, HAVER!
Pepita, ára: 90 Ft

TRUFA — Magyar népi humor, mesék, dalok, tréfák
Hungaroton, ára: 70 Ft

További ajánlatunk:

Díszes kivitelű hanglemeztartó, 40 lemez számára — 132 Ft

Díszes kivitelű hanglemeztartó, 20 lemez számára — 89 Ft

A felsorolt hanglemezek bármelyike megrendelhető a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, a portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezésük sorrendjében teljesítjük.

Címünk:
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÓZSAVÖLGYI ZENEMŰBOLT
Budapest, Martinelli tér 5. 1052
Telefon: 183-500.

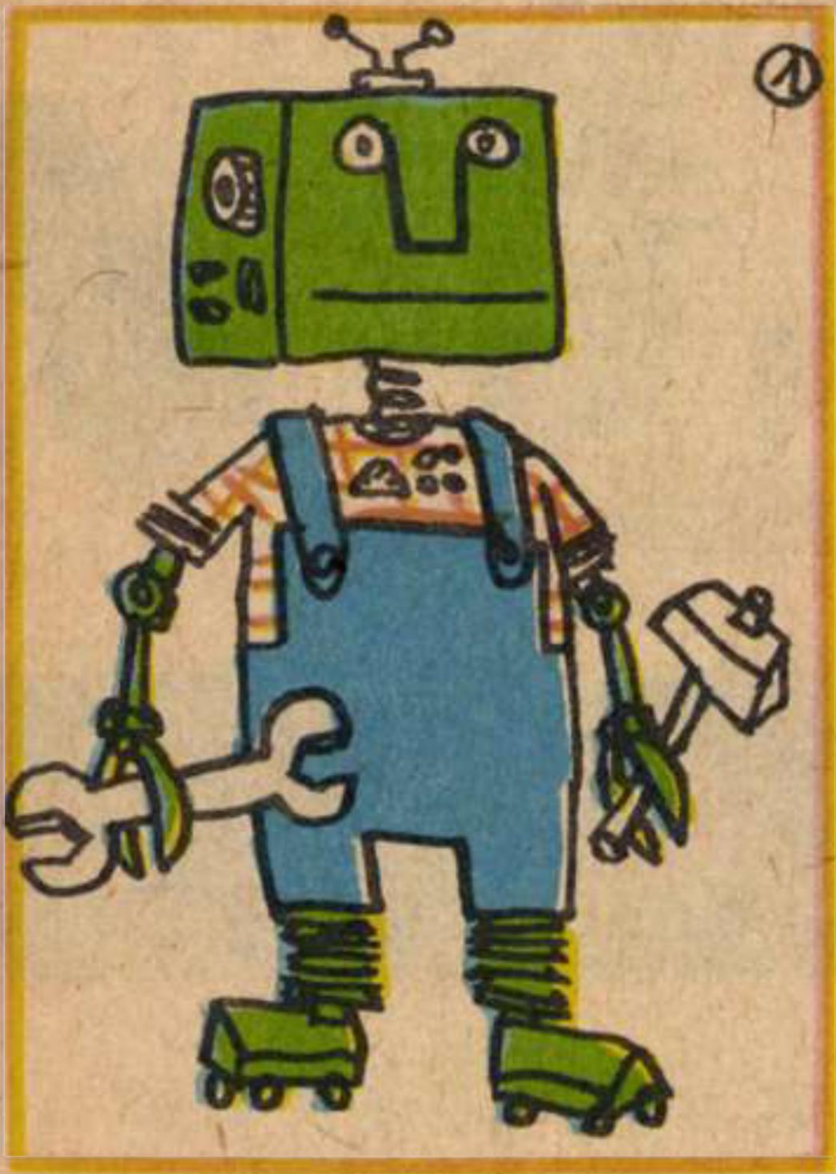
A megrendelő neve: ....
....
....

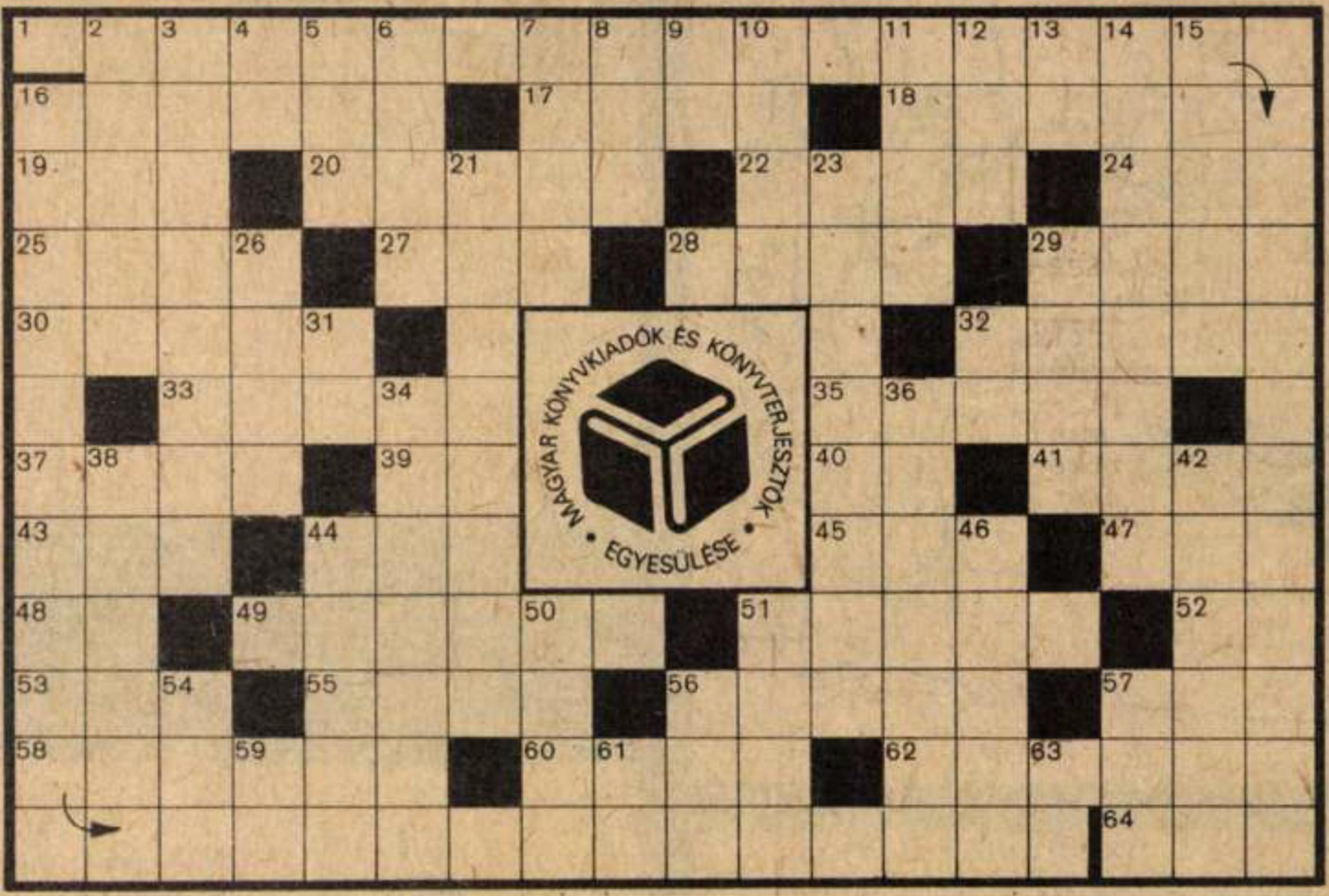
Pontos címe (irányítószámmal): ....
....
....

Munkahelye: ....
....
....

....
aláírása

Vízszintes: 1. A könyvkiadás fontos eseménye — folyt. a függ. 16. sorban (zárt betűk: M, É, G, Á, NY). 16. Népszerű tévésorozat főszereplője. 17. A nősziromn latin rendszertani neve. 18 Spárga. 19. KNM. 20. Kőolaj. 22. Város Svédországban. 24. Az ittrium és a bizmut vegyj. 25. Élősködő rovar. 27. Szemével érzékel. 28. Sejt valamit. 29. Hét (főnév), angolul. 30. Dalmű. 32. Tó a Duna és a Rába között. 33. Marva lerág vmit. 35. A magyar munkásmozgalom mártírja (Sándor). 37. Erezettel mintázott. 39. Szem. névmás. 40. ED. 41. Elgondolás. 43. Középen kering! 44. REÉ. 45. A lom ikerpárja. 47. Vkinek a fia, angolul (SON). 48. A köröm vége! 49. Elgondolások. 51. Bálvány (—'). 52. Rag, a -be párja. 53. Karbantartó részleg, röv. 55. Mikor, eszperantóul (KIAM). 56. Vminek az irányából. 57. Eltulajdonít. 58. Kisebb földterületek. 60. Miért, eszperantóul (KIAL). 62. Zászló. 64. Temérdek.

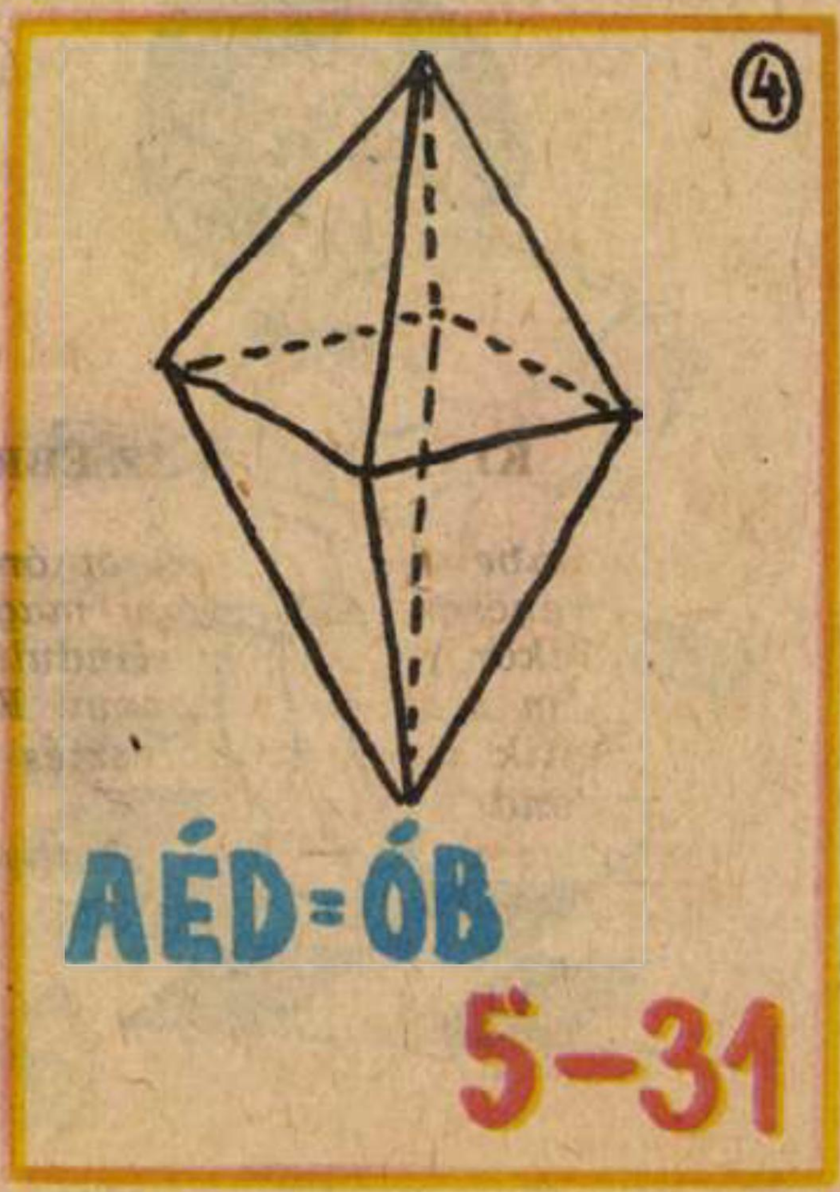
Függőleges: 2. Piros betűs nap. 3. Arrogáns (az első négyzetbe: SZ). 4. Juttat. 5. Fájdalom. 6. Fut. 7. Törmelék. 8. A kar betűi keverve. 9. ŐI. 10. Társas összejövetel. 11. Névelő + mutatószó. 12. Duplán: becézett női név. 13. Ötszázegy, római számmal. 14. „A" győztes. 15. Ezt is lehet ejteni! 16. **A vízsz. 1. folyt. (zárt betűk: B, Ő, B, G).** 21. Szerkesztette: Búzáné ... 23. Alkalmas. 26. Nincs benne semmi. 29. Nyugat, angolul. 31. Az amerícium vegyj. 32. A francium vegyj. 34. Amerika, eszperantóul (AMERIKO). 36. Frissítő ital (két szó). 38. Kozmetikai cikkek márkája. 42. Jármű. 44. Visszateker! 46. ... Vénusz. 50. Budapesti étterem. 51. Abba az irányba, ahol áll. 54. KLO. 56. Földalatti vasút, régi röv. 57. ... Angeles. 59. Azonos mássalhangzók. 61. Európai nép. 63. A bolgár autók jelzése.

Beküldendő: a vízsz. 1. és a függ. 16. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése november 1-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Könyv".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

•

A lap 32. és 34. számában megjelent képrejtvények megfejtése: Az Ofotértnál mindenki választhat arcának és egyéniségének megfelelő szemüvegkeretet — Granvisus szemüvegkeret-különlegességek kaphatók az Ofotértnál.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

CSABA HELYETT VÉGH ANTAL?

Értelmetlen dolog H. Csabát szidni, mert ettől sem ő, sem a helyzet nem lesz normálisabb. Természetesen ezzel nem akarom H. Cs.-t védeni, mert szerintem kissé prüd és korlátolt, de azért ember, ha egyesek nem is nézik annak. Hajnal Csabának csak egy tanácsom lenne: véleményét csak önmagával közölje, mert megnézheti magát. Ezt persze nem pejoratív értelemben véve mondtam.

Ha egy mód van rá, kérem közöljék levelem — ha lehet.

Sulyok Péter
Ózd, pf. 36. 2600

Lakatos Mihály (Ózd, Szőnyi u. 49. 3600) két Hajnal Csaba viccet küldött be szerkesztőségünkbe. Ezek közül adjuk közre az egyiket:

Hajnal Csaba utazni akar a vonaton. Nagy bőrönddel rohan az állomás felé. Amikor a bejárathoz ér, arra jön egy vasutas. Csaba megkérdezi: Mondja uram, elment már a hétórási gyors? Éppen öt perce indult el, mondja a vasutas. Erre Csaba fellélegzik: Szerencsém van, már azt hittem, többet kések.

Kedves Ludas! Miért foglalkozol még mindig Hajnal Csabával? Szerintünk Végh Antal mellett labdába sem rúg. Manapság nem az a valaki, aki a szobrot faragja, hanem aki a kész szobrot bekeni sárral. (Legalábbis Végh szerint.)

Labdarúgó szurkolók

Óriási felfedezést tettem, melyet sietek megosztani azokkal, akik kételkedtek abban, hogy egyáltalán létezik... Íme a bizonyíték, a Népsport 1982. szeptember 4-i számában kiollózott cikk szerint Hajnal Csaba a Veszprémi Építők kézilabdacsapatának technikai vezetője.

A cikk sok mindenről tájékoztat, csak egyről nem: vajon olvassa-e Hajnal Csaba a Ludas Matyit?

Arányi József
Keszthely, Tessedik u. 3/a
8360

Nemcsak veszprémi gond...

„Bármennyire is szeretnénk, nem tudjuk tökéletesen kiszolgálni szurkolóinkat — kesergett a minap a kézilabda-szövetségben *Hajnal Csaba*, a Veszprémi Építők bajnoki ezüstérmes férficsapatának technikai vezetője. — *Hiába fogadhatjuk most már az Építőipari szakközépiskola új, korszerű csarnokában ellenfelein-*

Érdekes, milyen egyszerű eszközökkel lehet az emberek figyelmét valódi, komoly problémáktól elvonni. Egy neurotikus társadalom megtalálta a bűnbakját. A hétköznapok bornírtságán kikészült átlagemberek levezethetik dühüket egy személyen.

Társadalmunk alapkérdéseiről szóló nyílt vita helyett Hajnal-dosszié?

ifj. Seres László
Budapest, Szabó Ilonka u. 75/77 A
1015

KI ÉBRESZTI AZ ÉBRESZTŐT?

Szeptember 2-án reggel öt órára kértem ébresztőt. Szerencsém volt, hogy magamtól felébredtem, mert amikor fél hatkor elindultam otthonról, még akkor sem szólt a telefonom. Remélem, számlázni is elfelejtik majd az ébresztés árát, bár ez a kisebbik gond.

Csak nem én voltam az egyedüli, akit aznap reggel nem keltettek fel?

Harskovitsné Budapest
Landler Jenő u. 38. 1078 (423-811)

KEDVEZMÉNY

Ilyen még nem volt! Újsághirdetésben olvasható, hogy október 1-től a harmincévesnél fiatalabb házasulandók vagy másféltucatnyi belvárosi vendéglőben 30%-os fizetési kedvezményt kapnak az esküvői bankettjükön.

Képzelem, micsoda tolongás lehet a kijelölt helyeken. Még emlékszem, az áruházak által rendezett legutóbbi nyári vásáron az emberek egymást taposták a harmadával leszállított áru holmikért. Melyik fiatalember ne kapna az alkalmon, amikor most 30%-kal olcsóbban veheti feleségül imádott aráját?

Ti házasodni vágyó, tehát mindenre elszánt fiatal barátaim!

Ha már a vendéglátó ilyen nagyvonalúan adja a kedvezményt, engedjétek meg, hogy a nevetekben alkudni próbáljak velük, és ezúton kérdezzem meg az illetékesektől: nem lehetne ezen a dolgon fordítani, egy kicsit? Az esküvői banketten a vendégek tömjék degeszre a hasukat, a finom falatok útját locsolják jófajta itókával. Ne törődjenek semmivel, érezzék jól magukat, mulassanak, ugráljanak ki-be a nagybőgőbe, tegyék, amiben kedvüket lelik. És ha elszámolásra kerül a sor, ne legyenek szűkmarkúak, fizessék ki a muri teljes árát. Ám azután másnaptól kezdve kapjon az újdonsült házaspár minden este 30%-kal olcsóbb vacsorát!

Mondjuk egészen addig, míg a saját lakásukba nem költöznek.

Módos József

TÜCSÖK és BOGÁR

Nosztalgia utca?
(A Nógrád megyei Kazáron fotózta Szathmári Jenő, pásztói olvasónk)

A kedd reggeli órákban a túszok szabadon engedték egyik túszukat, egy terhes asszonyt, akit kórházba szál-

Akkor most már az egyik tizenkilenc a másik egy híján túsz.
(A Délmagyarországban fedezte fel Boros György, szegedi olvasónk)

gatókat idegenben is nyert, megnozzá 3:0-ra, a félemeletes Hamburger SV ellen. G.: Corneliusson, Nilsson és Fredriksson (11-esből).

Ezek szerint a Fradi csak földszintes?
(A Labdarúgás című lapban lelte Kreisz Miklós, mezőberényi olvasónk)

Munkakahelyi olimpia Kazincbarcikán

Az ilyen hely alighanem szerencsét hoz.
(A Helyiipar — Városgazdaság című lapból nyírta Illés Gizella, debreceni olvasónk)

KARIKATÚRA-SULI

ITT LEGALÁBB NEM GÁZOL EL SEMMI

Beregszászy Tamás, 9 éves Püspökladány, Csillag u. 21/a.

Bácsalmási Gabi, 13 éves, Kiskunhalas, Jókai u. 4.

SZOMSZÉDOK

Auguszt Gábor, 16 éves Kaposvár, Dimitrov u. 41.

TRIBÜN

John McEnroe minden idők leggyilkosabb teniszmérkőzését játszotta Mats Willanderrel St. Louisban, az amerikai—svéd Davis Kupa küzdelmet eldöntő összecsapás során. Talán elég, ha annyit elárulunk, hogy a szörnyű párbaj hat és fél óra hosszat tartott. Még ennél is fantasztikusabb, hogy McEnroe, a fenegyerek ennyi idő alatt csak egyetlen egyszer jött ki a béketűrésből. Egy védhetetlen és feltétlenül szabályos adogatásakor a vonalbíró felkiáltott:

— Out!

McEnroe leeresztette az ütőjét, fájdalmas szemekkel a bíróra nézett és így szólt:

— De uram, azt hittem, hogy ön amerikai.

* * *

Pierre Trudeau, a kanadai miniszterelnök mondta a kanadai—amerikai kereskedelmi kapcsolatokról:

— Kanada legfőbb exportcikke a jégkorongozó és a hidegfront. Cserébe baseballjátékosokat és smogot kapunk az Egyesült Államoktól.

* * *

A Bournemouth balszerencsés mérkőzésen 2:0-ra kikapott a Millwalltól. David Webb, a Bournemouth menedzsere nagy mondásra ragadtatta magát fájdalmában:

— Ilyen a futball. Ha az egyik ajtó becsukódik, rögtön kinyílik egy másik. Aztán úgy rácsapódik az orrodra, hogy arról koldulsz.

* * *

Jót mondott Ron Saunders, a Birmingham technikai igazgatója is. A csapat négy mérkőzésen tizenkét gólt kapott és egyetlen pontot sem szerzett. Saunders kommentárja:

— Ha öngyilkosságot akarsz elkövetni, semmi értelme, hogy magad csináld.

Craig Norton, a Preston North End legidősebb szurkolója most lett száz éves. A tiszteletére rendezett ünnepségen érdekes kijelentésre fakadt:

— Ha tudtam volna, hogy ilyen sokáig élek, jobban vigyáztam volna magamra.

* * *

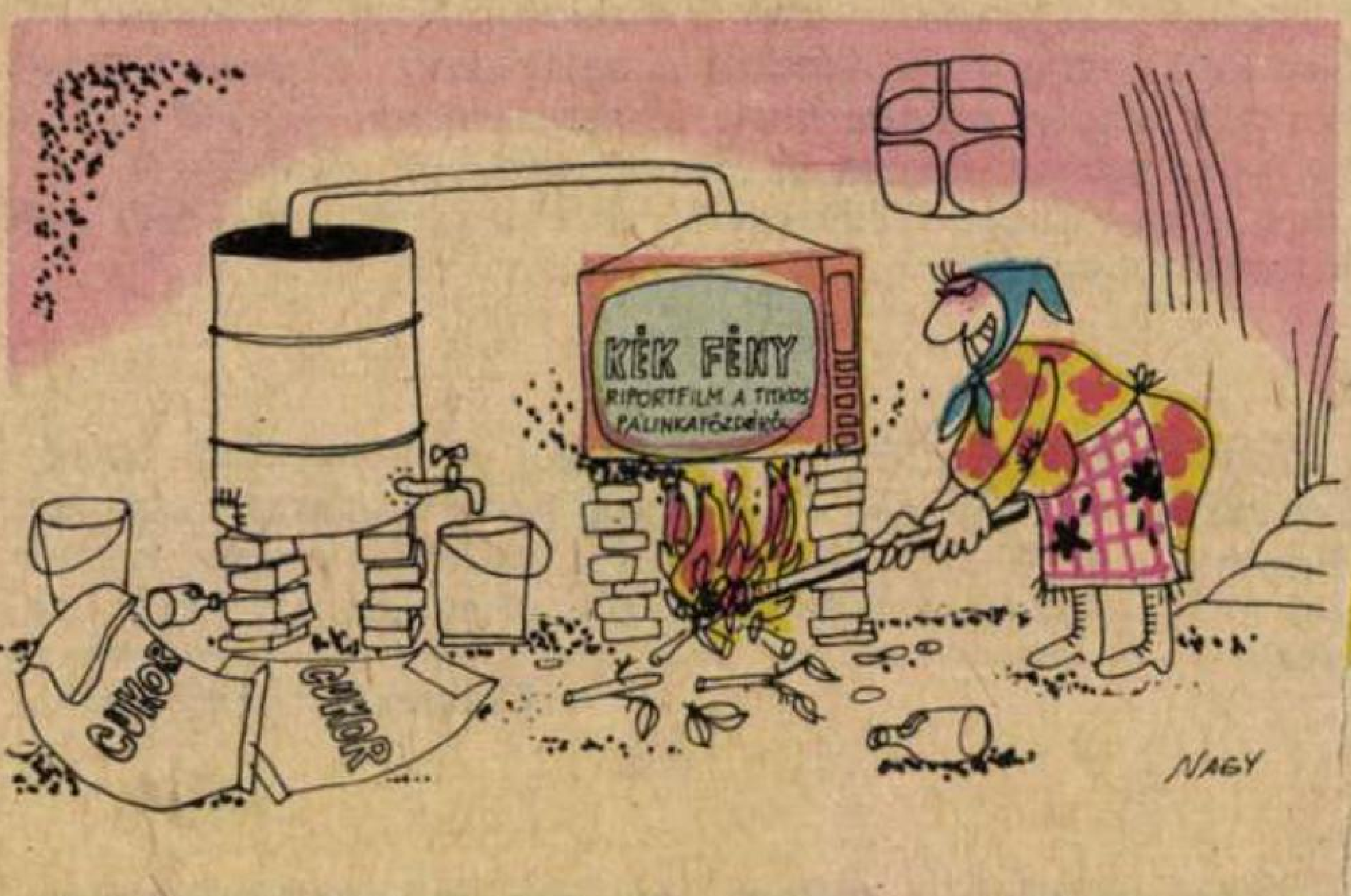
Az anyagiakban nem éppen dúskáló kiscsapat új menedzsert kap. A hivatalba lépését követő napon a játékosok küldöttsége kopogtat, hogy az öltöző tetejéről szeretnének tárgyalni a főnökkel.

— Miért? — kérdi a menedzser. — Hát milyen óhajuk van a tetővel kapcsolatban?

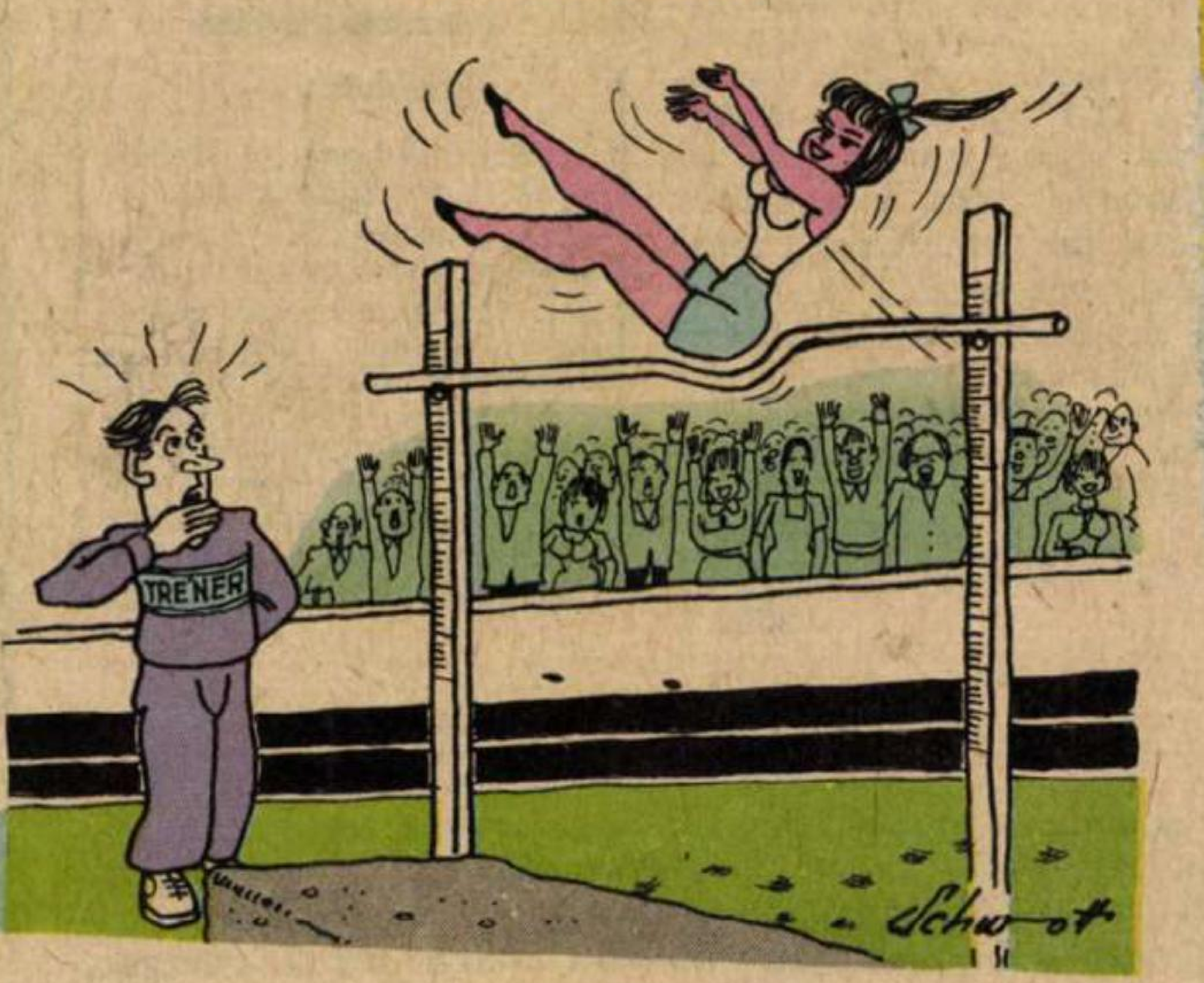
— Szeretnénk, ha lenne.

(p. p.)

BOSSZÚ

AZ UDVARIAS LÉC

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19 ...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: 1 hónapra 13,— Ft
1/4 évre 39,— Ft
1/2 évre 78,— Ft
1 évre 156,— Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

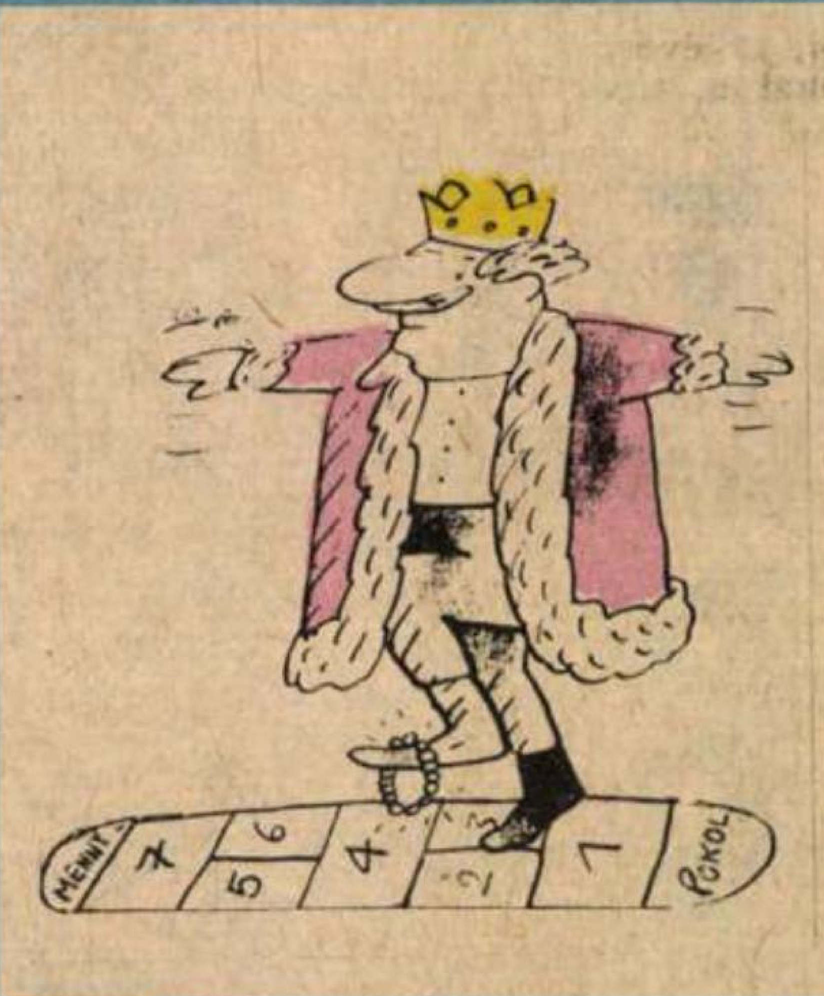
IMPORT HUMOR

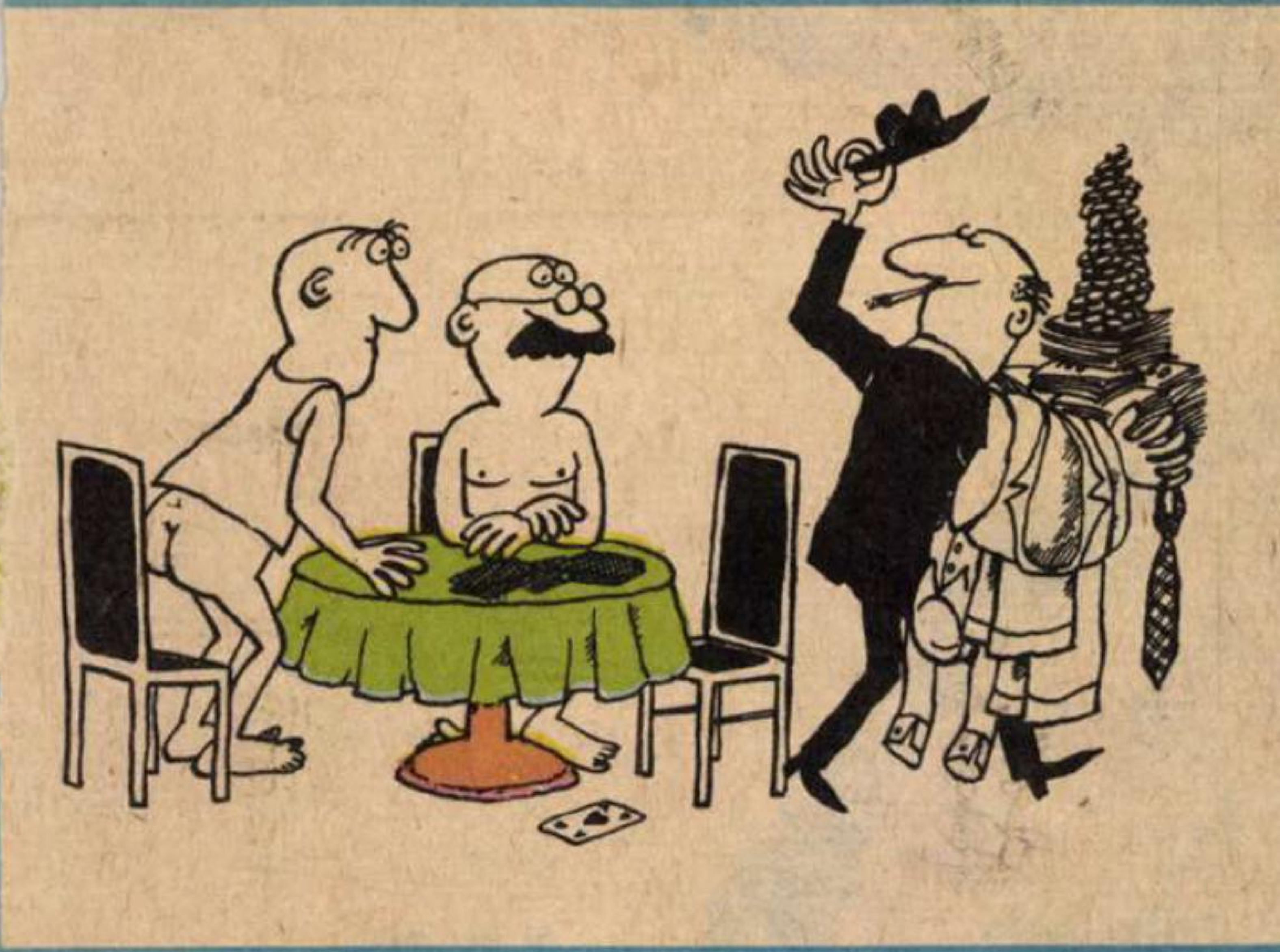
JÁTÉKOK

(A Neue Berliner Ilustrierte című lapból)

NAGY KÉRDÉS

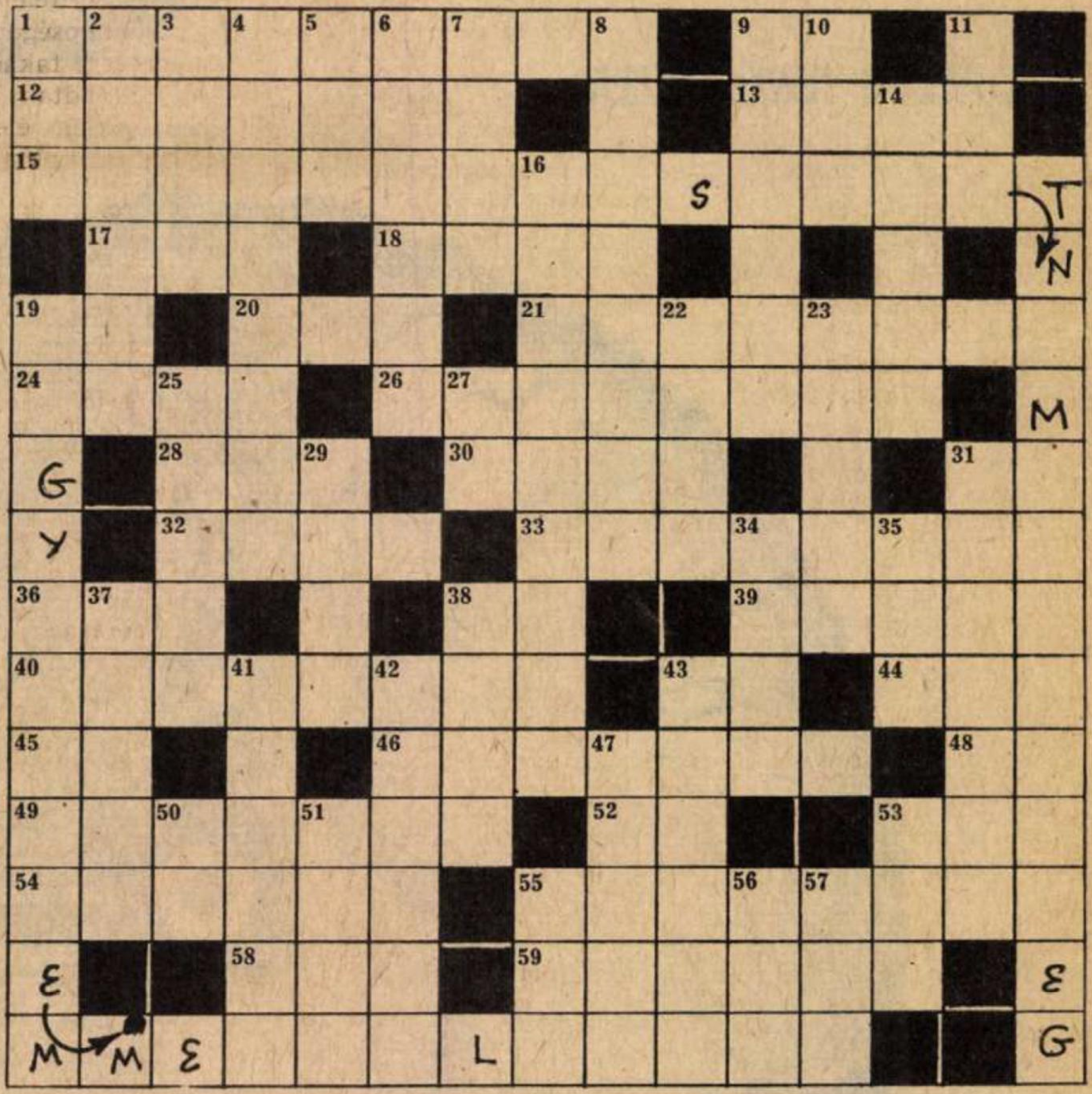
— Képzeld — meséli Lilike a barátnőjének — azt jósolták nekem, hogy egy gazdag és szép férfi halálosan belém szeret... Mégsincs jó kedvem... — Miért? — kérdi a barátnője. — Vízszintes 15 — függőleges 19 — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Magyar értékvám, a múlt század közepén megszűnt
9. D
12. A levél befejezése
13. Gyermek kezébe nem való
17. Ülés céljára szolgál
18. Modern optikai lencse
19. Csapadék
20. Ütőkártya
21. Leány hozománya
24. Lopakodva jár
26. Nemes hagyomány
28. Nyelvtani fogalom
30. A föld mélyéről felszínre hoz
31. Német prepozíció
32. Női név (és egy híres magyar hírszerző fedőneve)
33. A hernyó mozgása
36. Gyereke van
38. Az ón jele
39. Bolgár fejedelem Árpád idejében
40. Kedvetlenül, únottan
43. Durva megszólítás
44. Kábítószer
45. A legkisebb folyóvíz
46. A háziállatok egy része
48. Z. T.
49. Nemzetközi üdülőhely. partvidék
52. Mutatószó
53. G-vel: mértani test
54. Nagyhírű filmrendezőnk
55. „Nem tartom titokban"
58. É. E. L.
59. Kémiai elem

FÜGGŐLEGES

1. Testrész
2. A gondos munka
3. Lapos testű hal
4. A Fülöp-szigetek második legnagyobb szigete
5. Szellemi alkotó
6. A mézeshetek kezdete
7. Olaszországból importált köszönés
8. Egypupú teve
9. A Don mellékfolyója
10. Nem holt
11. Rag is, ige is
14. Zenei műszó (lassú tempó)
16. Kortárs írónő
22. Mona....
23. A vízszintes 49 egyik városa (olasz nevén)
25. A farkas gyakori jelzője
27. Vallás röv.
29. Kehely, melyet Krisztus használt a legenda szerint
31. Magyar király, a várnai csatában esett el
34. Energiahordozó
35. A vízsz. 13 első három betűje
37. A legalsó indiai kaszt tagja
38. A skandináv népi irodalom terméke
41. Ahová el akarunk jutni
42. Ilyen város például Innsbruck
43. Átmenet a világosság és a sötétség között
47. A Föld, mindenestül
50. V. N.
51. Zuhanok
53. Város az NSzK-ban
55. Földművelő eszköz
56. E-vel: az amerikai nagytavak egyike
57. U. U. N.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-39
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TÜRELMETLEN VENDÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Elnézést kérek tisztelt uram, de tíz adagot csinálni sokáig tart.

200—200 forintot nyert:

Marics László, Garabonc, Fő u. 52. 8747
Laky Rudolf, Pécs, Dr. Veress E. u. 9/A. 7633
Szabó Lászlóné, Budaőrs, Lévai u. 33. 2040

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

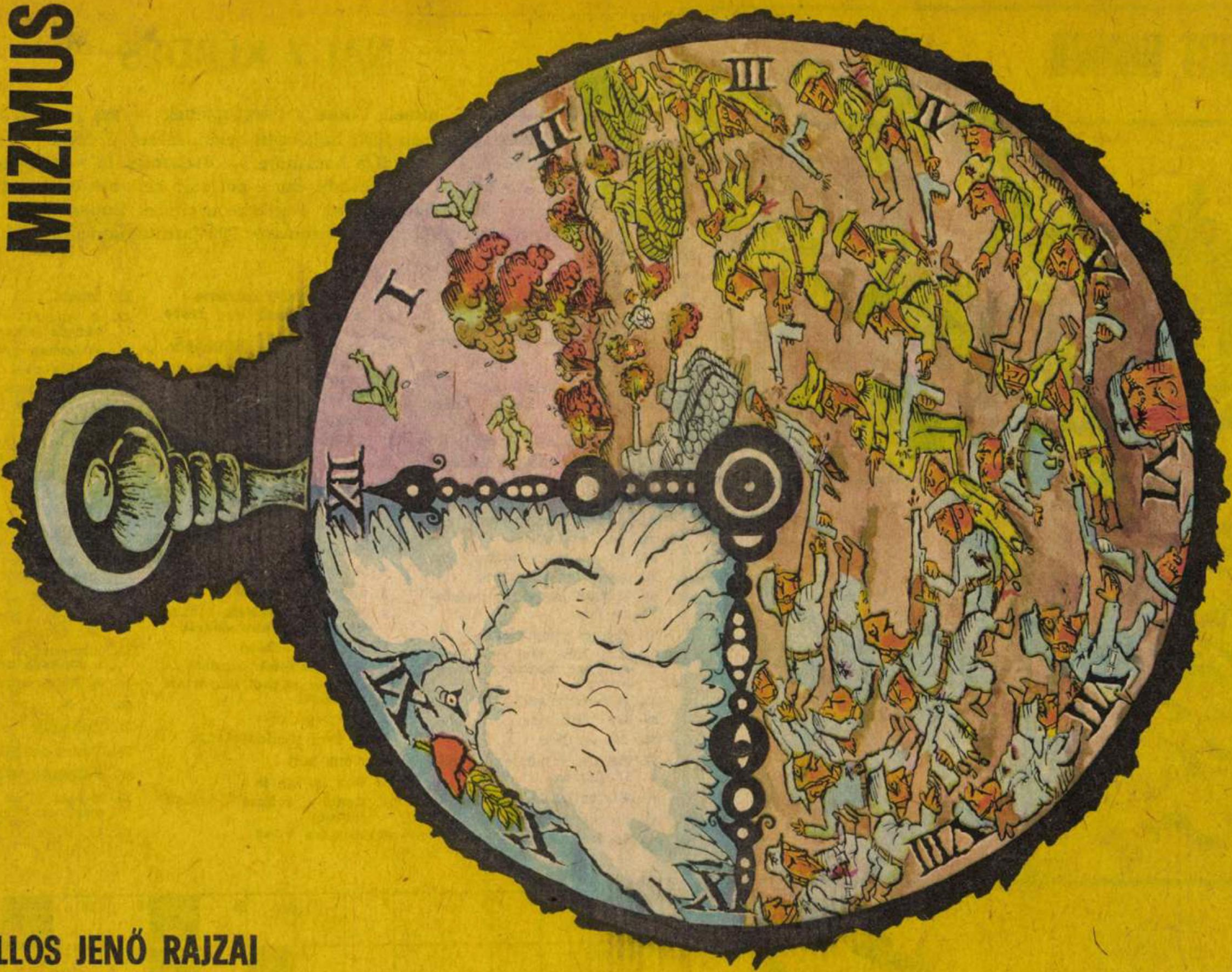
Revünk a fokozott közlekedési ellenőrzésről (címlap és 8—9. oldal)

Szilágyi György: Hízzál a jövőben

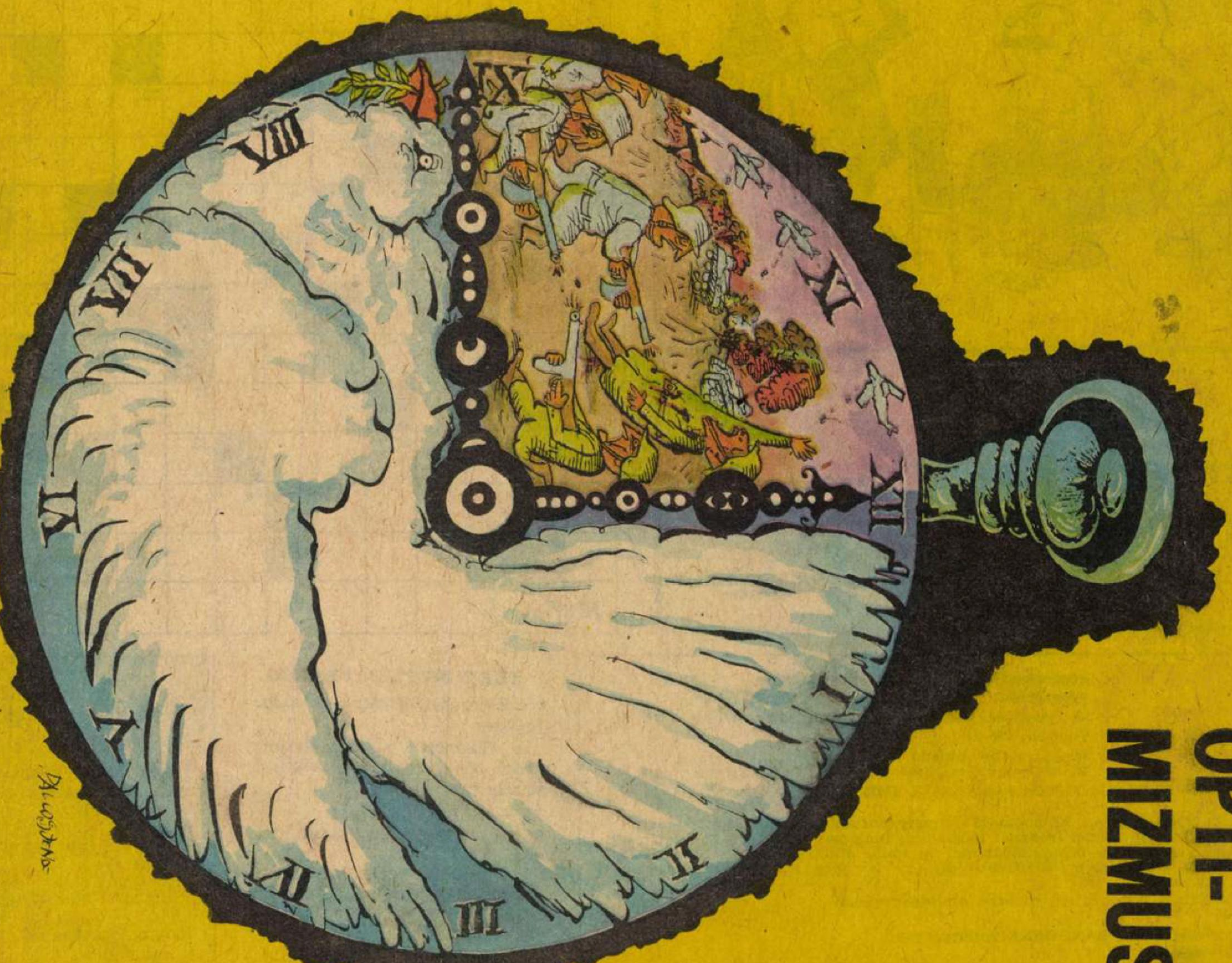
Föld S. Péter: Tiki-taki

Kóstoló a Ludas 1983-as évkönyvéből

PESSZI-
MIZMUS

DALLOS JENŐ RAJZAI

OPTI-
MIZMUS